หนังสือมนต์พิธีตำนานในการสวดมนต์

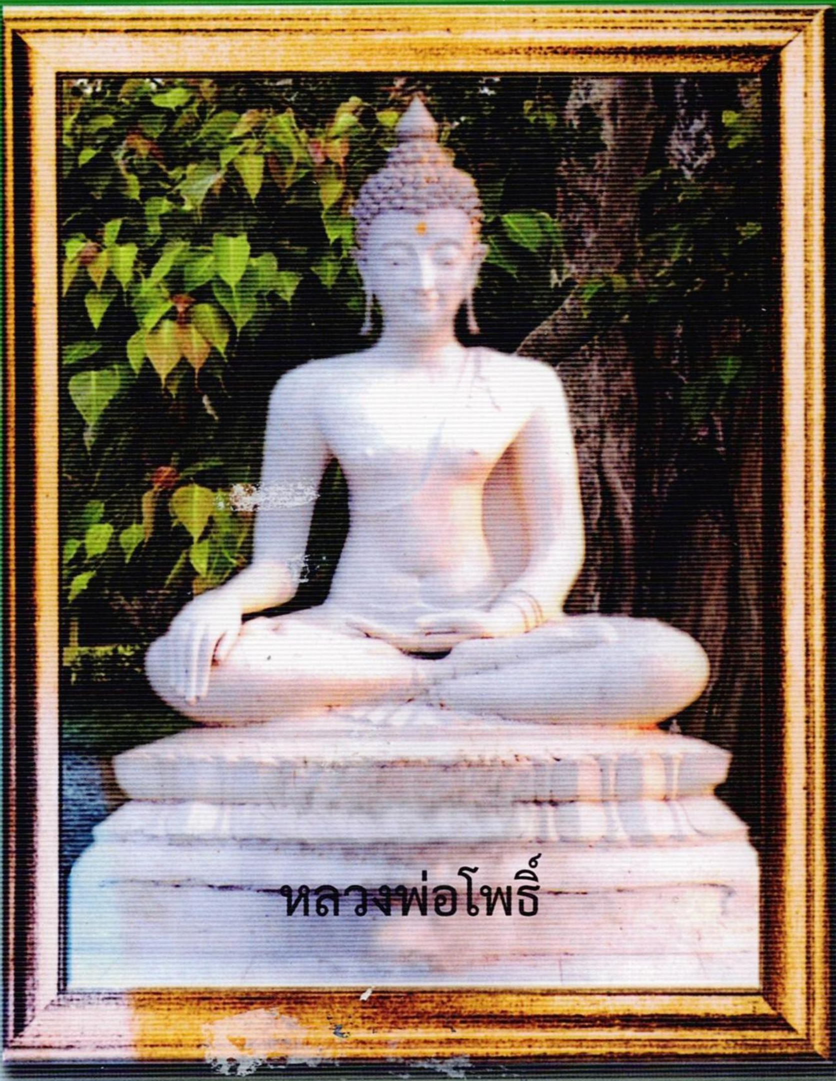

พระพุทธคาถา

สัมมาสัมพุทธัสสะ พระอะระหังพุทโธ นะโมพุทธายะ
วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบธรรมยุตติกนิกาย-มหานิกาย
คำอาราธนาศิล-ธรรม และคำถวายทาน

อานิสงส์
แห่งการชักชวนผู้อื่นถวายทาน

"ดูก่อนอุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย บุคคลใดถวายทานด้วยตัวเอง แต่ไม่ชักชวนผู้อื่นให้ถวายทานด้วย บุคคลนั้นเมื่อตายไปแล้วไม่ว่าจะเกิดในที่ใด ย่อมได้ซึ่งโภคสมบัติ (ความร่ำรวย) แต่จักไม่ได้ซึ่งบริวาร-สมบัติ (มิตรสหาย, บริวาร)

บุคคลใดชักชวนผู้อื่นให้ถวายทาน แต่ตนเองกลับไม่ถวาย บุคคลนั้นเมื่อตายไปแล้วไม่ว่าจะเกิดในที่ใด ย่อมได้ซึ่งบริวารสมบัติ (มากด้วยมิตรสหาย, บริวาร) แต่จักไม่ได้ซึ่งโภคสมบัติ (มีความยากจน)

บุคคลใดตนเองก็ไม่ถวายทานด้วย แม้คนอื่นก็ไม่ได้ชักชวนด้วย บุคคลนั้นเมื่อตายไปเกิดในที่ใดๆ ย่อมไม่ได้แม้สักว่าข้าวปลายเกรียน (ข้าวสารหัก) พออิ่มท้อง เขาย่อมเป็นคนอนาถา หาที่พึ่งไม่ได้

บุคคลใดถวายทานด้วยตนเองด้วย ชักชวนผู้อื่นให้ถวายทานด้วย บุคคลนั้น เมื่อตายไปเกิดในที่ใดๆ ย่อมได้ทั้งโภคสมบัติ (ความร่ำรวย) ทั้งบริวารสมบัติ (มิตรสหาย, บริวาร) สิ้นร้อยชาติบ้าง พันชาติบ้าง แสนชาติบ้าง"

โอวาทธรรมของ พระสารีบุตรเถระ

ถอดความจาก พระสูตรและอรรถกถาแปล ขุททกนิกาย คาถาธรรมบท
ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย : ๒๕๒๕ เล่มที่ ๔๐ หน้า ๑๐๘

อานิสงส์การสร้างหนังสือ
เป็นธรรมทาน

ท่านที่ถวายหนังสือธรรมะ หรือพิมพ์หนังสือธรรมะแจกเป็นธรรมทาน ขอให้ท่านจงเปิดความภาคภูมิใจเถิดว่า ท่านได้ทำสิ่งที่มีคุณค่า ๙ มงคล ดังต่อไปนี้

๑. ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการรักษาพระพุทธศาสนาให้มีความยั่งยืน วัฒนา-ถาวร

๒. ได้ชื่อว่าเป็นผู้บำเพ็ญทานบารมีที่ยอดเยี่ยมคือ ธรรมทานบารมี

๓. ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่หลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า

๔. ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างความเห็นที่ถูกต้อง (สัมมาทิฏฐิ)

๕. ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการปฏิบัติธรรมกรรมฐาน

๖. ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติภาพ และสันติสุขแก่ชาวโลก

๗. ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม

๘. ได้ชื่อว่าเป็นผู้ส่งเสริมในการเลือกสรรสิ่งที่ดีให้แก่ผู้รับ (เป็นผู้ให้ที่ดี)

๙. ได้ชื่อว่าเป็นผู้แสดงออกถึงน้ำใจอันดีงามของกัลยาณมิตร (มิตรที่ดี)

ท่านที่ได้บำเพ็ญธรรมทานบารมีดังกล่าวมาแล้ว ย่อมประสบแต่ความสุข ความเจริญรุ่งเรือง ทั้งในชาตินี้และชาติหน้า และเป็นผู้ปราศจากทุกข์ โศก โรคภัยทั้งปวง

*อกฺขรา เอกํ เอกญฺจ พุทฺธรูปํ สมํ สิยา**

สร้างอักขรธรรมหนึ่งอักษร เท่ากับสร้างพระพุทธรูปหนึ่งองค์

*(ที่มา : ศาสนวงศ์ ฉบับพระปัญญาสามี, ๒๔๐๔)

สร้างอักขระตัวหนึ่ง
เท่ากับสร้างพระพุทธรูปองค์หนึ่ง

เหนื่อยมาเกือบตาย กิเลสก็ยังท่วมตัวอยู่ ยังต้องเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไม่มีเวลาจำกัดก็แย่ บางท่านมีความฉลาดเริ่มปฏิบัติไม่กี่วันก็สามารถกำจัดกิเลส เข้าถึงเขตแห่งความเป็นพระอริยะเจ้าได้ อันนี้กำไรมาก พยายามนะลูกไม่มีใครช่วยเรา เราต้องช่วยตัวเอง พระพุทธเจ้าก็เพียงชี้แนะให้เท่านั้น เราทำเราก็ได้ของเราจะเอาคนอื่นมาทำแทนไม่ได้ เหมือนกินข้าวเรากินเราก็อิ่มจะให้คนอื่นมากินแทนเราไม่ได้

บุญนิธิหมอโพธิ์อินทรีโอสถ เจ้าของบริษัทยาตราโพธิ์อินทรีโอสถ สร้างถวายภิกษุสามเณรและญาติโยมผู้ใจบุญทุกท่าน

หมอโพธิ์ปรารถนามรรคผลนิพพาน ถ้าบุญยังไม่ถึงพระนิพพาน ขอไปสู่สุคติโลกสวรรค์ เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสมบัติ ศีล สมาธิ ปัญญา มรรคผลนิพพาน ขอให้ปราศจากทุกข์โศกโรคภัยนานาประการทุกชาติไป คำว่าไม่มีขออย่าได้มีแด่ข้าพเจ้าจนตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานเทอญ.

บุญนิธิหมอโพธิ์อินทรีโอสถ

เจ้าของบริษัทยาตราโพธิ์อินทรีโอสถ

โทร. ๐๒-๔๒๖-๒๗๔๗, ๐๒-๘๗๐-๓๔๒๒

พระคาถาหลวงปู่งั้น

แนะพระคาถาเสกน้ำกินเป็นอาหารทิพย์ เสกบ่อยๆ ไม่ได้กินก็ไม่หิวอยู่ได้หลายๆ วันเน้อ จงนึกถึงพระคาถาอาภัสชราพราหมณ์ พระคาถาดังนี้ ก่อนว่า ตั้งนะโม ๓ จบ ก่อน

"ปิติภักสา ภวิสสามิ เทวานัง อาภัสสรายะถะ"

มนต์พิธีตำนานในการสวดมนต์ หมอโพธิ์อินทรีโอสถมีจิตรศรัทธาสร้างหนังสือ มนต์พิธีตำนานในการสวดมนต์สร้างแจกถวายพระภิกษุ สามเณร และญาติโยม ผู้มีใจบุญทุกท่าน หมอโพธิ์ตั้งจิตอธิฐานบุญกุศลนี้ไปให้ไพศาล ถึงบิดามารดาและอาจารย์ ทั้งลูกหลานญาติมิตรสนิทกัน คนเคยร่วมทำงานการทั้งหลาย มีส่วนได้ในกุศลผลบุญของฉัน ทั้งเจ้ากรรมนายเวรและเทวัญ ขอให้ท่านได้กุศลผลนี้เทอญ

พระคาถา ภาวนากันยุงกัด ยุงตอมแต่ไม่กัด พิสูจน์ดูได้ พระคาถาว่าดังนี้

ตั้งนะโม ๓ จบ ก่อน

สัพเพสัตตา สัตว์ทั้งหลายอย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

ดีจริงๆ บอกต่อเน้อ บอกเป็นวิทยาทาน

คาถาป้องกันอันตราย

ตั้งนะโม ๓ จบ ก่อน ***"รูปพระพุทโธโหหิ"***

คาถาบทนี้หลวงพ่อฤษีลิงดำให้พระในพระอุโบสถ หลังจากทำพิธีพุทธาภิเษกแล้ว วิธีใช้ ให้ภาวนาคาถานี้เสกน้ำลายกลืนลงไปก่อนออกจากบ้าน ท่านกล่าวว่าแม้แต่ปืนก็ยิงไม่ออก

นามจริง หมอสละเครือเถาว์ เป็นแพทย์แผนไทย

นามแฝง หมอโพธิ์อินทรีโอสถ เจ้าของบริษัทยาตราโพธิ์อินทรีโอสถ

บ.ภ. น.อ. ว.พ. ได้มีจิตศรัทธาตั้งบุญนิธิที่โรงงานผลิตตราโพธิ์อินทรีโอสถ ๗๐๕ ซ. ๕๐ หมู่ ๑ ตำบลบางมด ถนนประชาอุทิศ อำเภอทุ่งครุ กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐ บุญนิธิมีจุดประสงค์ซื้อข้าวสาร น้ำพริก น้ำปลา และอื่นๆ ไปให้โรงพยาบาลสงฆ์เพื่อไปบำรุงพระภิกษุสามเณรป่วยในโรงพยาบาลสงฆ์และบริจาคใบมีดโกนขนนก ถวายแจกภิกษุสามเณร แม่ชีตามวัดต่างๆ และจัดสร้างหนังสือนวโกวาท และหนังสือพ้นทุกข์ทำสมาธิวิปัสสนา แจกให้สำนักสงฆ์และตามวัดทั่วไป

ยาแก้งูมีพิษกัด ท่านให้เอาข้าวสุกข้าวเหนียวขยำกับน้ำมะนาว เอากากพอกแผลเอาน้ำกิน พระธุดงค์ท่านแก้มาแล้วไม่เคยตายเลย บอกต่อเน้อดีจริงๆ

คาถากำบังตัว
ของหลวงพ่อฤๅษีลิงดำ

ตั้งนะโม ๓ จบ ก่อน ***"สัมปะติจฉามิ"***

คาถาบทนี้ใช้ประโยชน์หลายอย่าง และเคยบอกให้ทหารตำรวจตระเวนชายแดน โดยกล่าวว่า ถ้าตกอยู่ในวงล้อมของข้าศึกให้ใช้คาถาบทนี้กำบังตัว จะทำให้ข้าศึกมองไม่เห็นตัวเราในเวลาที่จะผ่านแนวข้าศึกออกมา

คาถาพระอินทร์

ตั้งนะโม ๓ จบ ก่อน

“สหัสสเนตโต เทวินโต ทิพจักขุง วิโสทายิ”

พระคาถาบทนี้เหมาะสำหรับเด็กนักเรียน บอกว่าเวลาก่อนดูหนังสือให้ไหว้พระนึกถึงพระพุทธเจ้าก่อนนึกถึงพระธรรม นึกถึงพระอริยสงฆ์ นึกถึงบิดามารดาความดีของท่าน นึกถึงครูบาอาจารย์ แล้วนึกถึงพระอินทร์เจ้าของคาถาแล้วว่าสัก ๑ จบ วันแรกๆ ก็อาจจะจำไม่ได้วันต่อไปอาจจะจำคล่องตัวขึ้นมากเอง

พระคาถาหลวงปู่พรมแนะ

"พระอะระหังสังโฆกุมภัณยักโขโมคคัลลายายัญติ"

ตั้งนะโม ๓ จบ ก่อนภาวนาเดินทางไปในป่า ป้องกันงูสัตว์ร้ายทุกชนิด หรือศรัตรูจะมาทำร้ายเรา ทำอะไรเราไม่ได้ปลอดภัย

พระคาถามงกุฎพระพุทธเจ้า

อิติปิ โส วิเสเสอิ อิเสเสพุทธะนาเมอิ

อิเมนาพุทธะตังโสอิ อิโสตังพุทธปิติอิ

พระคาถาอิติปิโสถอยหลัง

ติ วา คะ ภะ โธ พุท นัง สา นุส มะ วะ เท ถา สัต

ถิ ระ สา มะ ทัม สะ ริ ปุ โร ตะ นุต อะ ทู วิ กะ

โล โต คะ สุ โน ปัน สัม ณะ ระ จะ ชา วิช โธ

พุท สัม มา สัม หัง ระ อะ วา คะ ภะ โส ปิ ติ อิ

ให้ภาวนาจบละอึดใจ จะเกิดอานุภาพมหาศาลกับตัวท่าน

พระคาถาประกาศิตพระร่วง

นะโมพุทธายะ อิมัง สัจจะวาจัง อธิฏฐามิ ทุติยัมปิ อิมัง สัจจะวาจัง อธิฏฐามิ ตะติยัมปิ อิมัง สัจจะวาจัง อธิฏฐามิ

พระคาถาหลวงปู่ปาน

วิวี พุธโท อิติ

ให้อาราธนา และภาวนาถึงหลวงปู่ปาน

จะได้พบความสำเร็จ อาทิเช่น ของหาย หรือหลงทาง

สารบาญ

มนต์พิธีตำนานในการสวดมนต์ ๑๑
อะวิชชา อะเนกะชา ๑๒
กะรุณา ๑๓
พระธัมมะสังคะณีมาติกา (กสะลา) ๑๓
พระวินัย ๑๕
พระสูตร พระสังคะณี ๑๖
พระวิภังค์ พระธาตุกะถา ๑๗
พระปุคคะละปัญญัตติ ๑๗
พระกะถาวัตถุ พระยะมก ๑๘
พระมหาปัฏฐาน ๑๘
บังสุกุลตาย บังสุกุลเป็น ๑๙
พระสะหัสสะนัย สุทธิกะปะฏิปะทา ๑๙
สุญญะตะมูละกะปะฏิทา ๒๐
อัปปะณิหิตะปะฏิปะทา ๒๑
อะธิปะติ ๒๒
ถวายพรพระ (พาหุง) ๒๓
อนุโมทนาวิธี (ยะถา) ๒๖
มงคลจักรวาฬน้อย (สัพพะพุทธา) ๒๖
กาละทานะสุตตะคาถา (กาเล) ๒๗
ติโรกุฑฑะกัณฑะปัจฉิมภาค (อะทาสิเม) ๒๗
อัคคัปปะสาทะสุตตะคาถา (อัคคะโตเว) ๒๘
โภชะนะทานานุโมทะนาคาถา (อายุโท) ๒๘
สวดในเวลารับกฐินหลวง (จิรันธะระตุ) ๒๘
ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะวิธี (ปะฏิสังขาโย) ๒๘
ธาตุปะฏิกูละปัจจะเวกขะณะวิธี (ยะถาปัจจะยัง) ๒๙
อะตีตะปัจจะเวกขะณะวิธี (อัชชะมะยา) ๓๐
เจ็ดตำนาน สัตตะปะริตตัง ๓๑
นะโมการะอัฏฐะกะ ๓๒

เยสันตา	๓๓
มังคะละสุตตัง (พะหูเทวา)	๓๔
ระตะนะสุตตัง (ยานีธะภูตานิ)	๓๕
กะระณียะเมตตะสุตตัง	๓๘
ขันธะปะริตตะคาถา (วิรูปักเข)	๓๙
โมระปะริตตัง (อุเทตะยัญจักขุมา)	๔๐
ธะชัคคะสุตตัง (ภูตะปุพพัง)	๔๐
อาฏานาฏิยะปะริตตัง (วิปัสสิสสะ)	๔๓
อังคุลิมาละปะริตตัง (ยะโตหัง)	๔๕
โพชฌังคะปะริตตัง	๔๕
อะภะยะปะริตตัง	๔๖
ชะยะปะริตตัง (มะหาการุณิโก)	๔๖
มงคลจักรวาฬใหญ่ (สิริธิติ)	๔๘
มะหาสะมะยะสูตร	๕๐
วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบมหานิกาย	๕๗
วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบธรรมยุตติกนิกาย	๖๓
พิธีพินทุผ้าอธิษฐานผ้า กิจวัตร ๑๐ อย่าง	๖๘
ภิกษุไม่ควรฉันเนื้อ ๑๐ อย่าง	๖๘
เข้าพรรษาและออกพรรษา	๖๙
ลาสิกขา	๖๙
ทำวัตรเช้า	๖๙
ทำวัตรเย็น	๗๒
กรวดน้ำอิมินา	๗๕
กรวดน้ำยังกิญจิ	๗๖
วิธีแสดงอาบัติ	๗๖
วิธีแสดงอาบัติแบบใหม่	๗๗
อาราธนาต่างๆ	๗๙
บอกศักราชเทศนา	๘๑
คำถวายทานต่าง ๆ	๘๒
คำสอนสมเด็จองค์ปฐม	๘๔

มนต์พิธีตำนานในการสวดมนต์ หมอโพธิ์จัดพิมพ์เป็นธรรมบรรณาการ ตามที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้เทศสอนไว้และได้ปฏิบัติตาม สืบต่อกันมาจนถึง ๕ พันปี

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏโฐ สามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต ปาเปสิ เขมัง ชะนะตัง วิเนยยัง ฯ พุทธัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

ธัมโม ธะโช โย วิยะ ตัสสะ สัตถุ ทัสเสสิ โลกัสสะ วิสุทธิมัคคัง นิยยานิโก ธัมมะธะรัสสะ ธารี สาตาวะโห สันติกะโร สุจิณโณ ฯ ธัมมัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ โมหัปปะทาลัง อุปะสันตะทาหัง ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัมพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

สัทธัมมะเสนา สุคะตานุโค โย โลกัสสะ ปาปูปะกิเล สะเชตา สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ ส๎วากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติ ฯ สังฆัง วะรันตัง สิระสา นะมามิ พุทธานุพุทธัง สะมะสีละทิฏฐิง ตันเตชะสา เต ชะยะสิทธิ โหตุ สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

ขึ้นบทอะวิชชา

อะวิชชาปัจจะยา สังขารา สังขาระปัจจะยา วิญญาณัง วิญญาณะปัจจะยา นามะรูปัง นามะรูปังปัจจะยา สะฬายะตะนัง สะฬายะตะนะปัจจะยา ผัสโส ผัสสะปัจจะยา เวทะนา เวทะนา ปัจจะยา ตัณหา ตัณหาปัจจะยา อุปาทานัง อุปาทานะปัจจะยา ภะโว ภะวะปัจจะยา ชาติ ชาติปัจจะยา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา สัมภะวันติฯ เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ สะมุทะโย โหติ ฯ

อะวิชชายะ เต๎วว ะ อะเสสะวิราคะนิโรธา สังขาระนิโรโธ สังขาระนิโรธา วิญญาณะนิโรโธ วิญญาณะนิโรธา นามะรูปะนิโรโธ นามะรูปะนิโรธา สะฬายะตะนะนิโรโธ สะฬายะตะนะนิโรธา ผัสสะนิโรโธ ผัสสะนิโรธา เวทะนานิโรโธ เวทะนานิโรธา ตัณหานิโรโธ ตัณหานิโรธา อุปาทา นะนิโรโธ อุปาทานะ นิโรธา ภะวะนิโรโธ ภะวะนิโรธา ชาตินิโรโธ ชาตินิโรธา ชะรามะระณัง โสกะปะริเทวะทุกขะโท มะนัสสุปายาสา นิรุชฌันติ ฯ เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ นิโรโธ โหติฯ

ขึ้นบทอะเนกะชา

อะเนกะชาติสังสารัง สันธาวิสสัง อะนิพพิสัง คะหะการัง คะเวสันโต ทุกขา ชาติ ปุนัปปุนัง คะหะการะกะ ทิฏโฐสิ ปุนะ เคหัง นะ กาหะสิ สัพพา เต ผาสุกา ภัคคา คะหะกูฏัง วิสังขะตัง วิสังขาระคะตัง จิตตัง ตัณหานัง ขะยะมัชฌะคาติ ฯ

ขึ้นบทกะรุณา

กะรุณา วิยะ สัตเตสุ ปัญญายัสสะ มะเหสิโน เญยยะธัมเมสุ สัพเพสุ ปะวัตติตถะ ยะถารุจิง ทะยายะ ตายะ สัตเตสุ สะมุสสาหิตะมานะโส ปาฏิหราวะสานัมหิ วะสันโต ติทะสาละเย ปาริจฉัตตะกะมูลัมหิ ปัณฑุกัมพะละนามะเก สิลาสะเน สันนิสินโน อาทิจโจวะ ยุคันธะเร จักกะวาฬะสะหัสเสหิ ทะสะหาคัมมะ สัพพะโส สันนิสินเนนะ เทวานัง คะเณนะ ปะริวาริโต มาตะรัง ปะมุขัง กัต์วา ตัสสา ปัญญายะ เตชะสา อะภิธัมมะกะถัง มัคคัง เทวานัง สัมปะวัตตะยิ ตัสสะ ปาเทนะมัสสิต์วา สัมพุทธัสสะ สิรีมะโต สัทธัมมัญจัสสะ ปูเชต์วา กัต์วา สังฆัสสะ จัญชะลิง นิปัจจะการัสเส ตัสสะ กะตัสสะ ระตะนัตตะเย อานุภาเวนะ โสเธต์วา อันตะราเย อะเสสะโต อิติ เม ภาสะมานัสสะ อะภิธัมมะกะถัง อิมัง อะวิกขิต์วา นิสาเมถะ ทุลละภา หิ อะยัง กะถา ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา เทเวสุ วิหะระติ ตาวะติงเสสุ ปาริจฉัตตะกะมูลัมหิ ปัณฑุกัม พะละสิลายัง ตัต์ระ โข ภะคะวา เทวานัง ตาวะติงสานัง อะภิธัมมะกะถัง กะเถสิ จิตตะวิภัตติรูปัญจะนิกเขโป อัตถะ โชตะนา คัมภีรัง นิปุณัง ฐานัง ตัมปิ พุทเธนะ เทสิตัง ฯ

ธัมมะสังคะณีมาติกา

กุสะลา ธัมมา อะกุสะลา ธัมมา อัพ๎ยากะตา ธัมมา ฯ สุขายะ เวทะนายะ สัมปะยุตตา ธัมมา ทุกขายะ เวทะนายะ สัมปะยุตตา ธัมมา อะทุกขะมะสุขายะ เวทะนายะ สัมปะยุตตา ธัมมา ฯ วิปากา

ธัมมา วิปากะธัมมะ ธัมมา เนวะวิปากะนะ วิปากะ ธัมมะธัมมา ฯ อุปาทินนุปาทานิยา ธัมมา ฯ อะนุปาทิน นุปาทานิยา ธัมมา อะนุปาทินนานุปาทานิยา ธัมมา ฯ สังกิลิฏฐะสังกิเลสิกา ธัมมา อะสังกิลิฏฐะสังกิเลสิกา ธัมมา อะสังกิลิฏฐะสังกิเลสิกา ธัมมา ฯ สะวิตักกะสะวิจารา ธัมมา อะวิตักกะวิจาระ มัตตา ธัมมา อะวิตักกาวิจารา ธัมมา ฯ ปีติสะหะคะตา ธัมมา สุขะสะหะคะตา ธัมมา อุเปกขาสะหะ คะตา ธัมมา ฯ ทัสสะเนนะ ปะหาตัพพา ธัมมา ภาวะนายะ ปะหาตัพพา ธัมมา ฯ เนวะทัสสะเนนะ นะ ภาวะนายะ ปะหา ตัพพา ธัมมา ฯ ทัสสะเนนะ ปะหาตัพพะเหตุกา ธัมมา ภาวะ นายะ ปะหาตัพพะเหตุกา ธัมมา เนวะทัส สะเนนะ นะ ภาวะ นายะปะหาตัพพะเหตุกา ธัมมา ฯ อาจะยะคามิโน ธัมมา อะปะจะยะคามิโน ธัมมา ฯ เนวาจะยะคามิโน นาปะจะยะ คามิโน ธัมมา ฯ เสกขา ธัมมา อะเสกขา ธัมมา เนวะเสกขา นาเสกขา ธัมมา ฯ ปะริตตา ธัมมา มะหัคคะตา ธัมมา อัปปะ มาณา ธัมมา ฯ ปะริตตารัมมะณา ธัมมา มะหัคคะตารัมมะณา ธัมมา อัปปะมาณารัมมะณา ธัมมา ฯ หีนา ธัมมา มัชฌิมา ธัมมา ปะณีตา ธัมมา ฯ มิจฉัตตะนิยะตา ธัมมา สัมมัตตะนิยะตา ธัมมา อะนิยะตา ธัมมา ฯ มัคคารัม มะณา ธัมมา มัคคะเหตุกา ธัมมา มัคคาธิปะติโน ธัมมา ฯ อุปปันนา ธัมมา อะนุปปันนา ธัมมา อุปปาทิโน ธัมมา ฯ อะตีตา ธัมมา อะนาคะตา ธัมมา ปัจจุปปันนา ธัมมา ฯ อะตีตารัมมะณา ธัมมา อะนาคะ ตารัมมะณา ธัมมา ปัจจุปปันนารัมมะณา ธัมมา ฯ อัชฌัตตา ธัมมา พะหิทธา ธัมมา

อัชฌัตตะพะหิทธา ธัมมา ฯ อัชฌัตตา รัมมะณา ธัมมา พะหิทธา รัมมะณา ธัมมา อัชฌัตตะพะหิทธารัมมะณา ธัมมา ฯ สะนิสทัสสะนะสัปปะฏิฆา ธัมมา อะนิทัสสะนะสัปปะฏิฆา ธัมมา อะนิทัสสะนาปปะฏิฆา ธัมมา ฯ

พระวินัย

ยันเตนะ ภะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อะระหะตา สัมมาสัมพุทเธนะ ปะฐะมัง ปาราชิกัง กัตถะ ปัญญัตตันติ ฯ เวสาลิยัง ปัญญัตตันติ ฯ กัง อารัพภาติ ฯ สุทินนัง กะลันทะปุตตัง อารัพภาติ ฯ กิส์มิง วัตถุส์มินติ ฯ สุทินโน กะลันทะปุตโต ปุราณะทุติยิกายะ เมถุนัง ธัมมัง ปะฏิเสวิ ตัส์มิง วัตถุส์มินติ ฯ เตนะ สะมะเยนะ พุทโธ ภะคะวา เวรัญชายัง วิหะระติ นะเฬรุปุจิมัณฑะมูเล มะหะตา ภิกขุสังเฆนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ ฯ อัสโสสิ โข เวรัญโช พราหมะโณ สะมะโณ ขะลุ โภ โคตะโม สัก์ยะปุตโต สัก์ยะกุลา ปัพพะชิโต เวรัญชายัง วิหะระติ นะเฬรุปุจิมัณฑะมูเล มะหะตา ภิกขุสังเฆนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ ฯ ตังโข ปะนะ ภะวันตัง โคตะมัง เอวัง กัล์ยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ โส อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง สัสสะมะณะพราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสังสะยัง อะภิญญา สัจฉิกัต์วา ปะเว เทติ โส ธัมมัง เทเสติ

อาทิกัล์ยาณัง มัชเฌกัล์ยาณัง ปะริโยสานะกัล์ยาณัง สาตถัง สะพ์ยัญชะนัง เกวะละปะริ ปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสติ ฯ สาธุ โข ปะนะ ตะถารูปานัง อะระหะตัง ทัสสะนัง โหตีติ ฯ

พระสูตร

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา อันตะรา จะ ราชะคะหัง อันตะรา จะ นาลันทัง อัทธานะมัคคะ ปะฏิปันโน โหติ มะหะตา ภิกขุสังเฆนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ ฯ สุปปิโยปิ โข ปะริพพาชะโก อันตะรา จะ ราชะคะหัง อันตะรา จะ นาลันทัง อัทธานะมัคคะปะฏิ ปันโน โหติ สัทธิง อันเตวาสินา พรัหมะทัตเตนะ มาณะเวนะ ฯ ตัต์ระ สุทัง สุปปิโย ปะริพพาชะโก อะเนกะปะริยาเยนะ พุทธัสสะ อะวัณณัง ภาสะติ ธัมมัสสะ อะวัณณัง ภาสะติ สังฆัสสะ อะวัณณัง ภาสะติ สุปปิยัสสะ ปะนะ ปะริพพาชะกัสสะ อันเตวาสี พรัหมะทัตโต มาณะโว อะเนกะปะริยาเยนะ พุทธัสสะ วัณณัง ภาสะติ ธัมมัสสะ วัณณัง ภาสะติ สังฆัสสะ วัณณัง ภาสะติ ฯ อิติหะ เต อุโภ อาจะริยันเตวาสี อัญญะมัญญัสสะ อุชุวิปัจจะนิกะวาทา ภะคะวันตัง ปิฏฐิโต ปิฏฐิโต อะนุพันธา โหนติ ภิกขุสังฆัญจะ ฯ

พระสังคะณี

กุสะลา ธัมมา อะกุสะลา ธัมมา อัพ์ยากะตา ธัมมา ฯ กะตะเม ธัมมา กุสะลา ยัส์มิง สะมะเย กามาวะจะรัง กุสะลัง จิตตัง อุปปันนัง โหติ โสมะนัสสะสะหะคะตัง ญาณะสัมปะ ยุตตัง

รูปารัมมะณัง วา สัททารัมมะณัง วา คันธารัมมะณัง วา ระสารัมมะณัง วา โผฏฐัพพารัมมะณัง วา ธัมมารัมมะณัง วา ยัง ยัง วา ปะนารัพภะ ตัส์มิง สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ เย วา ปะนะ ตัส์มิง สะมะเย อัญเญปิ อัตถิ ปะฏิจจะ สะมุปปันนา อะรูปิโน ธัมมา อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

พระวิภังค์

ปัญจักขันธา รุปักขันโธ เวทะนากขันโธ สัญญากขันโธ สังขารักขันโธ วิญญาณักขันโธ ฯ ตัตถะ กะตะโม รูปักขันโธ ฯ ยังกิญจิ รูปัง อะตีตานาคะตะ ปัจจุปปันนัง อัชฌัตตัง วา พะหิทธา วา โอฬาริกัง วา สุขุมัง วา หีนัง วา ปะณีตัง วา ยัง ทูเร วา สันติเก วา ตะเทกัชฌัง อะภิสัญญูหิต์วา อะภิสังขิปิต์วา อะยัง วุจจะติ รูปักขันโธ ฯ

พระธาตุกะถา

สังคะโห อะสังคะโห ฯ สังคะหิเตนะ อะสังคะหิตัง อะสังคะหิเตนะ สังคะหิตัง สังคะหิเตนะ สังคะหิตัง อะสังคะหิเตนะ อะสังคะหิตัง ฯ สัมปะโยโค วิปปะโยโคฯ สัมปะยุตเตนะ วิปปะยุตตัง วิปปะยุตเตนะ สัมปะยุตตัง อะสังคะหิตัง ฯ

พระปุคคะละปัญญัตติ

ฉะ ปัญญัตติโย ขันธะปัญญัตติ อายะตะนะปัญญัตติ ธาตุปัญญัตติ สัจจะปัญญัตติ อินท์ริยะปัญญัตติ ปุคคะละปัญญัตติ ฯ กิตตาวะตา ปุคคะลานัง ปุคคะละปัญญัตติ ฯ สะมะยะวิมุตโต อะสะมะยะวิมุตโต กุปปะธัมโม อะกุปปะธัมโม

ปะริหานิธัมโม อะปะริหานะธัมโม เจตะนา ภัพโพ อะนุรักขะ
นาภัพโพ ปุถุชชะโน โคตระภู ภะยูปะระโต อะภะยูปะระโต
ภัพพาคะมะโน อะภัพพาคะมะโน นิยะโต อะนิยะโต
ปะฏิปันนะโก ผะเลฏฐิโต อะระหา อะระหัตตายะ ปะฏิปันโน ฯ

พระกะถาวัตถุ

ปุคคะโล อุปะลัพภะติ สัจฉิกัตถะปะระมัตเถนาติ ฯ อามันตา ฯ
โย สัจฉิกัตโถ ปะระมัตโถ ตะโต โส ปุคคะโล อุปะลัพภะติ
สัจฉิกัตถะปะระมัตเถนาติ นะ เหวัง วัตตัพเพ ฯ อาชานาหิ
นิคคะหัง หัญจิ ปุคคะโล อุปะลัพภะติ สัจฉิกัตถะ ปะระมัตเถนะ
เตนะ วะตะ เร วัตตัพเพ โย สัจฉิกัตโถ ปะระมัตโถ ตะโต โส
ปุคคะโล อุปะลัพภะติ สัจฉิกัตถะปะระ มัตเถนาติ ฯ มิจฉา ฯ

พระยะมก

เย เกจิ กุสะลา ธัมมา สัพเพ เต กุสะละมูลา ฯ เย วา ปะนะ
กุสะละมูลา สัพเพ เต ธัมมา กุสะลา ฯ เย เกจิ กุสะลา ธัมมา
สัพเพ เต กุสะละมูเลนะ เอกะมูลา ฯ เย วา ปะนะ กุสะละมูเลนะ
เอกะมูลา สัพเพ เต ธัมมา กุสะลา ฯ

พระมหาปัฏฐาน

เหตุปัจจะโย อารัมมะณะปัจจะโย อะธิปะติปัจจะโย
อะนันตะระปัจจะโย สะมะนันตะระปัจจะโย สะหะชาตะปัจจะโย
อัญญะมัญญะปัจจะโย นิสสะยะปัจจะโย อุปะนิสสะยะปัจจะโย
ปุเรชาตะปัจจะโย ปัจฉาชาตะปัจจะโย อาเสวะนะปัจจะโย
กัมมะปัจจะโย วิปากะปัจจะโย อาหาระปัจจะโย อินท์ริยะปัจจะโย

ฌานะปัจจะโย มัคคะปัจจะโย สัมปะยุตตะปัจจะโย วิปปะยุตตะปัจจะโย อัตถิปัจจะโย นัตถิปัจจะโย วิคะตะปัจจะโย อะวิคะตะปัจจะโย ฯ

บังสุกุลตาย

อะนิจจา วะตะ สังขารา อุปปาทะวะยะธัมมิโน อุปปัชชิตวา นิรุชฌันติ เตสัง วูปะสะโมสุโข ฯ

บังสุกุลเป็น

อะจิรัง วะตะยัง กาโย ปะฐะวิง อะธิเสสสะติ ฉุฑโฑ อะเปตะวิญญาโณ นิรัตถังวะ กะลิงคะรัง ฯ

(ใช้บังสุกุลเป็น หรือแปรรูป เมื่อเวลาเผาศพแล้วเก็บอัฐิ)

พระสะหัสสะนัย สุทธิกะปะฏิปะทา

กะตะเม ธัมเม กุสะลา ฯ ยัส์มิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ นิยยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมายะ ภูมิยา ปัตติยา วิวิจเจวะ กาเมหิ ฯ ปะฐะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภัญญัง ฯ เป ฯ ทุกขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิกญญัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภัญญัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง ตัส์มิง สะมะเย ผัสโส โหติ ฯ อะวิกเขโป โหติ อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

กะตะเม ธัมมา กุสะลา ฯ ยัส์มิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ นิยยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมายะ ภูมิยา ปัตติยา วิตักกะวิจารานัง วูปะสะมา ฯ เป ฯ ทุติยัง ฌานัง ฯ เป ฯ ตะติยัง ฌานัง ฯ จะตุตถัง ฌานัง ฯ เป ฯ

ปะฐะมัง ฌานัง ฯ เป ฯ ปัญจะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฯ เป ฯ ทุกขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง ตัสมิง สะมะเย ผัสโส โหติ ฯ เป ฯ อะวิกเขโป โหติ อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

สุญญะตะมูละกะปะฏิทา

กะตะเม ธัมมา กุสะลา ยัส์มิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ นิยยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมายะ ภูมิยา ปัตติยา วิวิจเจวะ กาเมหิ ฯ เป ฯ ปะฐะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง ฯ เป ฯ ทุกขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง สุญญะตัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง สุญญะตัง ฯ ตัส์มิง สะมะเย ผัสโส โหติ ฯ เป ฯ อะวิกเขโป โหติ อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

กะตะเม ธัมมา กุสะลา ฯ ยัส์มิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ นิยยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมายะ ภูมิยา ปัตติยา วิตักกะวิจารานัง วูปะสะมา ฯ เป ฯ ทุติยัง ฌานัง ฯ เป ฯ ตะติยัง ฌานัง ฯ เป ฯ จะตุตถัง ฌานัง ฯ เป ฯ ปะฐะมัง ฌานัง ฯ เป ฯ ปัญจะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ ทุกขาฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ตัส์มิง

สะมะเย ผัสโส โหติ ฯ เป ฯ อะวิกเขโป โหติ อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

อัปปะณิหิตะปะฏิปะทา

กะตะเม ธัมมา กุสะลา ยัส์มิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ นิยยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมายะ ภูมิยา ปัตติยา วิวิจเจวะ กาเมหิ ฯ เป ฯ ปะฐะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ ทุกขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ทันธา ภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ตัส์มิง สะมะเย ผัสโส โหหิ ฯ เป ฯ อะวิกเขโป โหติ อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

กะตะเม ธัมมา กุสะลา ฯ ยัส์มิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ นิยยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมายะ ภูมิยา ปัตติยา วิตักกะวิจารานัง วูปะสะมา ฯ เป ฯ ทุติยัง ฌานัง ฯ เป ฯ ตะติยัง ฌานัง ฯ เป ฯ จะตุตถัง ฌานัง ฯ เป ฯ ปะฐะมัง ฌานัง ฯ เป ฯ ปัญจะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ ทุกขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง สุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง ฯ เป ฯ ตัส์มิง สะมะเย ผัสโส โหติ ฯ เป ฯ อะวิกเขโป โหติ อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

อะธิปะติ

กะตะเม ธัมมา กุสะลา ฯ ยัส๎มิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ นิยยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมายะ ภูมิยา ปัตติยา วิวิจเจวะ กาเมหิ ฯ เป ฯ ปะฐะหัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ฯ เป ฯ ทุกขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิตเตยยัง ตัส๎มิง สะมะเย ผัสโส โหติ ฯ เป ฯ อะวิกเขโป โหติ อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

กะตะเม ธัมมา กุสะลา ยัส๎มิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ นิยยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมายะ ภูมิยา ปัตติยา วิตักกะวิจารนัง วูปะสะมา ฯ เป ฯ ทุติยัง ฌานัง ฯ เป ฯ ตะติยัง ฌานัง ฯ เป ฯ จะตุตถัง ฌานัง ฯ เป ฯ ปะฐะมัง ฌานัง ฯ เป ฯ ปัญจะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมัง สาธิปัตเตยยัง ฯ เป ฯ ทุกขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง

วิมังสาธิปัตเตยยัง ฯ เป ฯ สุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ฯ เป ฯ อะทุกขะ มะสุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ฯ เป ฯ อะทุกขะ มะสุขาปะฏิปะทัง ขิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ตัสมิง สะมะเย ผัสโส โหติ ฯ เป ฯ อะวิกเขโป โหติ อิเม ธัมมา กุสะลา ฯ

ถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

(ว่า ๓ หน)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะมักขะมะถัทธะยักขัง ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะสุทารุณันตัง เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัต๎วานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรัหมัง วิสุทธิ

ชุติมิทธิพะกาภิธานัง ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรต๋วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สัก์ยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวัง ต๋วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัต๋วานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

อนุโมทนาวิธี

(ผู้เป็นประธานเริ่มนำ) ยะถา วาริวะหา ปูรา ปะริปูเรนติ สาคะรัง เอวะเมวะ อิโต ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ขิปปะเมวะ สะมิชฌะตุ สัพเพ ปูเรนตุ สังกัปปา จันโท ปัณณะระโส ยะถา มะณิโชติระโส ยะถา

(รับพร้อมกัน) สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ภะวัต๎วันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ภะวัต๎วันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ภะวัต วันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ ฯ อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลังฯ

มงคลจักรวาฬน้อย

สัพพะพุทธานุภาเวนะ สัพพะธัมมานุภาเวนะ สัพพะสังฆานุภาเวนะ พุทธะระตะนัง ธัมมะระตะนัง สังฆะระตะนังติณณัง ระตะนานัง อานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมัก ขันธานุภาเวนะ ปิฏะกัตตะยานุภาเวนะ ชินะสาวะกานุภาเวนะ สัพเพ เต โรคา สัพเพ เต ภะยา สัพเพ เต อันตะรายา สัพเพ เต อุปัททะวา สัพเพ เต ทุนนิมิตตา สัพเพ เต อะวะมังคะลา วินัสสันตุ อายุวัฑฒะโก ธะนะวัฑฒะโก สิริวัฑฒะโก ยะสะวัฑฒะโก พะละวัฑฒะโก วัณณะวัฑฒะโก สุขะวัฑฒะโก โหตุ สัพพะทา ฯ ทุกขะโรคะภะยา เวรา โสกา สัตตุ จุปัททะวา อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ จะ เตชะสา ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง โสตถิ ภาค๎ยัง สุขัง พะลัง สิริ อายุ

จะ วัณโณ จะ โภคัง วุฑฒี จะ ยะสะวา สะตะวัสสา จะ อายู จะ ชีวะสิทธี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

กาละทานะสุตตะคาถา

กาเล ทะทันติ สะปัญญา วะทัญญู วีตะมัจฉะรา กาเลนะ ทินนัง อะริเยสุ อุชุภูเตสุ ตาทิสุ วิปปะสันนะมะนา ตัสสะ วิปุลา โหติ ทักขิณา เย ตัตถะ อะนุโมทันติ เวยยาวัจจัง กะโรนติ วา นะ เตนะ ทักขิณา โอนา เตปิ ปุญญัสสะ ภาคิโน ตัส์มา ทะเท อัปปะฏิวานะจิตโต ยัตถะ ทินนัง มะหัปผะลัง ปุญญานิ ปะระโลกัส์มิง ปะติฏฐา โหน ติ ปาณินันติ ฯ

ติโรกุฑฑะกัณฑะปัจฉิมภาค

อะทาสิ เม อะกาสิ เม ญาติมิตตา สะขา จะ เม เปตานัง ทักขิณัง ทัชชา ปุพเพ กะตะมะนุสสะรัง นะ หิ รุณณัง วา โสโก วา ยา วัญญา ปะริเทวะนา นะ ตัง เปตานะมัตถายะ เอวัง ติฏฐันติ ญาตะโย อะยัญจะ โข ทักขิณา ทินนา สังฆัมหิ สุปะติฏฐิตา ทีฆะรัตตัง หิตายัสสะ ฐานโส อุปะกัปปะติ โส ญาติธัมโม จะ อะยัง นิทัสสิโต เปตานะ ปูชา จะ กะตา อุฬารา พะลัญจะ ภิกขูนะมะนุปปะทินนัง ตุมเหหิ ปุญญัง ปะสุตัง อะนัปปะกันติ ฯ

อัคคัปปะสาทะสุตตะคาถา

อัคคะโตเวปะสันนานังอัคคังธัมมังวิชานะตังอัคเคพุทเธ ปะสันนานัง ทักขิเณยเย อะนุตตะเร อัคเค ธัมเม ปะสันนานัง วิราคูปะสะเม สุเข อัคเค สังเฆ ปะสันนานัง ปุญญักเขตเต อะนุตตะเร อัคคัส์มิง ทานัง ทะทะตัง อัคคัง ปุญญัง ปะวัฑฒะติ อัคคัง อายุ จะ วัณโณ จะ ยะโส กิตติ สุขัง พะลัง อัคคัสสะ ทาตา เมธาวี อัคคะ ธัมมะสะมาหิโต เทวะภูโต มะนุสโส วา อัคคัปปัตโต ปะโมทะตีติ ฯ

โภชะนะทานานุโมทะนาคาถา

อายุโท พะละโท ธีโร วัณณะโท ปะฏิภาณะโท สุขัสสะ ทาตา เมธาวี สุขัง โส อะธิคัจฉะติ อายุง ทัต์วา พะลัง วัณณัง สุขัญจะ ปะฏิภาณะโท ทีฆายุ ยะสะวา โหติ ยัตถะ ยัตถูปะปัชชะตีติ ฯ

สวดในเวลารับกฐินหลวง

จิรันธะระตุ ฑีฆายุ นิรามะโย นะริสสะโร ยะถาสุขี มะนุสสินโท โรคุปัททะวะวัชชิโต ตัง ตัง ราชะกะระเณ์ยสุ สะทา ภัท์รานิ ทักขะติ สะมิทธิง กุสะลาสายะ สัมปาเปนตุ ยะถิจฉิตัง ธมเมนะ สุกกะตา รักโข เทเวหิ จานานุกัมปิโต ส์ยามินโท โส มะหาราชา ภัท์รานิ ปัสสะตัง สะทา ฯ

ตังขะณิกะปัจจะเวกขะณะวิธี

ปะฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะฏิเสวามิ ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ ฑังสะมะกะสะ วาตาตะ ปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ ยาวะเทวะ หิริโกปินะ

ปะฏิจฉาทะนัตถัง ฯ

ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ เนวะ ทะวายะ นะ มะทายะ นะ มัณฑะนายะ นะ วิภูสะนายะ ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พรัหมะจะริยานุคคะหายะ อิติ ปุราณัญจะเวทะนัง ปะฏิหังขามิ นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ ยาต์รา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ ฯ

ปะฏิสังขา โยนิโส เสนาสะนัง ปะฏิเสวามิ ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง ฯ

ปะฏิสังขา โยนิโส คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขารัง ปะฏิเสวามิ ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปิฏิฆาตายะ อัพ์ยาปัชฌะปะระมะตายาติ ฯ

ธาตุปะฏิกูละปัจจะเวกขะณะวิธี

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง จีวะรัง ฯ ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุ มัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญโญ ฯ สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะรานิ อะชิคุจฉะนียานิ อิมัง ปูติกายัง ปัต๎วา อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ ฯ

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง ปิณฑะปาโต ฯ ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญโญ ฯ สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต อะชิคุจฉะนีโย อิมัง ปูติกายัง ปัต๎วา อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ ฯ

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง เสนาสะนัง ฯ ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญโญ ฯ สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ อะชิคุจฉะนิยานิ อิมัง ปูติกายัง ปัต์วา อะติวิยะ ชิคุจฉะนียานิ ชายันติ ฯ

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง ยะทิทัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร ฯ ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล ธาตุมัตตะโก นิสสัตโต นิชชีโว สุญโญ ฯ สัพโพ ปะนายัง คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกขาโร อะชิคุจฉะนิโย อิมัง ปูติกายัง ปัต์วา อะติวิยะ ชิคุจฉะนีโย ชายะติ ฯ

อะตีตะปัจจะเวกขะณะวิธี

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา ยัง จีวะรัง ปะริภุตตัง ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ ฑังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ ยาวะเทวะ หิริโกปินะปะฏิจฉาทะนัตถัง ฯ

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา โย ปิณฑะปาโต ปะริภุตโต โส เนวะ ทะวายะ นะ มะทายะ นะ มัณฑะนายะ นะ วิภูสะนายะ ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ ฐิติยา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พรัหมะจะริยา นุคคะหายะ อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ นะวัญจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ ยาต์รา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ผาสุวิหาโร จาติ ฯ

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา ยัง เสนาสะนัง ปะริภุตตัง ตัง ยาวะเทวะ สีตัสสะ ปะฏิฆาตายะ อุณหัสสะ ปะฏิฆาตายะ

ฑังสะมะสะกะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสานัง ปะฏิฆาตายะ ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัลลานารามัตถัง ฯ

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต๋วา โย คิลานะปัจจะยะ เภสัชชะ ปะริกขาโร ปะริภุตโต โส ยาวะเทวะ อุปปันนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานัง ปะฏิฆาตายะ อัพ๎ยาปัชชะปะ ระมะตายาติ ฯ

เจ็ดตำนาน สัตตะปะริตตัง

สะรัชชังสะเสนังสะพันธุงนะรินทังปะริตตานุภาโวสะทา รักขะตูติ ผะริต๋วานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ ฯ

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ ฯ ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

(ว่า ๓ หน)

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

สัมพุทเธ อัฏฐะวีสัญจะ ทว๎าทะสัญจะ สะหัสสะเก ปัญจะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง นะมะการานุภาเวนะ หันต๎วา สัพเพ อุปัททะเว อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัญจะ จะตุวีสะติสะหัสสะเก ทะสะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง นะมะการานุภาเวนะ หันต๎วา สัพเพ อุปัทเว อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต อัฏฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก วีสะติสะตะ สะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง เตสัง สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง นะมะการานุภาเวนะ หันต๎วา สัพเพ อุปัททะเว อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

(ถ้าไม่สวด สัมพุทเธ จะสวด นะมะการะสิทธิคาถา ซึ่งอยู่หน้าต้นแทนก็ได้)

นะโมการะอัฏฐะกะ

นะโม อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ มะเหสิโน นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ ส๎วากขาตัสเสวะ เตนิธะ นะโม มะหาสัง ฆัสสาปิ วิสุทธะสีละทิฏฐิโน นะโม โอมาต๎ยารัทธัสสะ ระตะ นัตตะยัสสะ สาธุกัง นะโม โอมะกาตี ตัสสะ ตัสสะ วัตถุตตะ ยัสสะปิ นะโมการัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา นะโมการานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา นะโมการัสสะ เตเชนะ วิธิมหิ โหมิ เตชะวา ฯ

เยสันตา

เย สันตา สันตะจิตตา ติสะระณะสะระณา เอตถะ โลกันตะเร วา ภุมมาภุมมา จะ เทวา คุณะคะณะคะหะณัพ์ ยาวะฏา สัพพะกาลัง เอเต อายันตุ เทวา วะระกะนะกะมะเย เมรุราเช วะสันโต สันโต สันโต สะเหตุง มุนิวะระวะจะนัง โสตุมัคคัง สะมัคคัง ฯ สัพเพสุ จักกะวาเฬสุ ยักขา เทวา จะ พรัหมุโน ยัง อัมเหหิ กะตัง ปุญญัง สัพพะสัมปัตติสาธะกัง สัพเพ ตัง อะนุโมทิต์วา สะมัคคา สาสะเน ระตา ปะมาทะระหิตา โหนตุ อารักขาสุ วิเสสะโต สาสะนัสสะ จะ โลกัสสะ วุฑฒี ภะวะตุ สัพพะทา สาสะนัมปิ จะ โลกัญจะ เทวา รักขันตุ สัพพะทา สัทธิง โหนตุ สุขี สัพเพ ปะริวาเรหิ อัตตะโน อะนีฆา สุมะนา โหนตุ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ ฯ

ราชะโต วา โจระโต วา มะนุสสะโต วา อะมะนุสสะโต วา อัคคิโต วา นักขัตตะโต วา ปิสาจะโต วาขาณุกะโต วา กัณฑะกะโต วา นักขัตตะโต วา ชะนะปะทะโรคะโต วา อะสัทธัมมะโต วา อะสันทิฏฐิโต วา อะสัปปุริสะโต วา จัณฑะหัตถิอัสสะมิคะโคณะกุกกะระอะหิวิจฉิกะ มะนิสัปปะทีปิอัจฉะตะรัจฉะสุกะระมะหิสะยักขะรักขะสาทีหินานาภะยะโต วา นานาโรคะโต วา นานาอุปัททะวะโต วา อารักขัง คัณหันตุ ฯ

ยัญจะ ท์วาทะสะ วัสสานิ จินตะยิงสุ สะเทวะกา จิรัสสัง จินตะยันตาปิ เนวะ ชานิงสุ มังคะลัง จักกะวาฬะสะหัสเสสุ ทะสะสุ เยนะ ตัตตะกัง กาลัง โกลาหะลัง ชาตัง ยาวะ พรัหมะนิเวสะนา ยัง

โลกะนาโถ เทเสสิ สัพพะปาปะวินาสะนัง ยัง สุต๎วา สัพพะทุกเขหิ มุจจันตา สังขิยา นะรา เอวะมาทิคุณูเปตัง มังคะลันตัมภะณามะเห ฯ

มังคะละสุตตัง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม อะถะโข อัญญะตะรา เทวะตา อะภิกกันตายะ รัตติยา อะภิกกันตะวัณณา เกวะละกัปปัง เชตะวะนัง โอภาเสต๎วา เยนะ ภะคะวา เตนุปะสังกะมิ อุปะสังกะมิต๎วา ภะคะวันตัง อะภิวาเทต๎วา เอกะมันตัง อัฏฐาสิ ฯ เอกะมันตัง ฐิตา โข สา เทวะตา ภะคะวันตัง คาถายะ อัชฌะภาสิ ฯ

พะหู เทวา มะนุสสา จะ มังคะลานิ อะจินตะยุง อากังขะมานา โสตถานัง พรูหิ มังคะละมุตตะมัง ฯ อะเสวะนา จะ พาลานัง ปัณฑิตานัญจะ เสวะนา ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ ปุเพ จะ กะตะปุญญะตา อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ พาหุสัจจัญจะ สิปปัญจะ วินะโย จะ สุสิกขิโต สุภาสิตา จะ ยา วาจา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ มาตาปิตุอุปัฏฐานัง ปุตตะทารัสสะ สังคะโห อะนากุลา จะ กัมมันตา เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ ทานัญจะ ธัมมะจะริยา จะ ญาตะกานัญจะ สังคะโห อะนะวัชชานิ กัมมานิ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ อาระตี วิระตี ปาปา มัชชะปานา จะ สัญญะโม อัปปะมาโท จะ ธัมเมสุ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ คาระโว จะ นิวาโต จะ สันตุฏฐี จะ กะตัญญุตา กาเลนะ ธัมมัสสะวะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ ขันตี จะ โสวะจัสสะตา สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง กาเลนะ ธัมมะสากัจฉา

เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ ตะโป จะ พรัหมะจะริยัญจะ อะริยะสัจจานะทัสสะนัง นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ ผุฏฐัสสะ โลกะธัมเมหิ จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ อะโสกัง วิระชัง เขมัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ เอตาทิสานิ กัต๎วานะ สัพพัตถะมะปะราชิตา สัพพัตถะ โสตถิง คัจฉันติ ตันเตสัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

....

ปะณิธานะโต ปัฏฐายะ ตะถาคะตัสสะ ทะสะ ปาระมิโย ทะสะ อุปะปาระมิโย ทะสะ ปะระมัตถะปาระมิโย ปัญจะ มะหาปะริจจาเค ติสโส จะริยา ปัจฉิมมัพภะเว คัพภาวักกันติง ชาติง อะภินิกขะมะนัง ปะธานะจะริยัง โพธิปัลลังเก มาระวิชะยัง สัพพัญญุตะญาณัปปะฏิเวธัง นะวะ โลกุตตะระธัมเมติ สัพเพปิเม พุทธะคุเณ อาวัชชิต๎วา เวสาลิยา ตีสุ ปาการันตะเรสุ ติยามะรัตติง ปะริตตัง กะโรนโต อายัส๎มา อานันทัตเถโร วิยะ การุญญะจิตตัง อุปัฏฐะเปต๎วา โกฏิสะตะสะหัสเสสุ จักกะวาเฬสุ เทวะตา ยัสสาณัมปะฏิคคัณหันติ ยัญจะ เวสาลิยัมปุเร โรคามะนุสสะทุพภิกขะสัมภูตันติวิธัมภะยัง ขิปปะมันตะระธาเปสิ ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

ระตะนะสุตตัง

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข สัพเพวะ ภูตา สุมะนา ภะวันตุ อะโถปิ สักกัจจะ สุณันตุ ภาสิตัง ตัส๎มา หิ ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ เมตตัง กะโรถะ มานุสิยา ปะชายะ

ทิวา จะ รัตโต จะ หะรันติ เย พะลิง ตัส์มา หิ เน รักขะถะ อัปปะมัตตา ฯ ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา สะเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง นะ โน สะมัง อัตถิ ตะถาคะเตนะ อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง ยะทัชฌะคา สัก์ยะมุนี สะมาหิโต นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญจิ อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ ยัมพุทธะเสฏโฐ ปะริวัณณะยี สุจิง สะมาธิมานันตะริกัญญะมาหุ สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ เย ปุคคะลา อัฏฐะ สะตัง ปะสัฏฐา จัตตาริ เอตานิ ยุคานิ โหนติ เต ทักขิเณยยา สุคะตัสสะ สาวะกา เอเตสุ ทินนานิ มะหัปผะลานิ อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ เย สุปปะยุตตา มะนะสา ทัฬหะนะ นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ ลัทธา มุธา นิพพุติง ภุญชะมานา อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ ยะถินทะขีโล ปะถะวิง สิโต สิยา จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย ตะถูปะมัง สัปปุริสัง วะทามิ โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ คัมภีระปัญเญนะ สุเทสิตานิ กิญจาปิ เต โหนติ ภุสัปปะมัตตา นะ เต ภะวัง อัฏฐะมะมาทิยันติ อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทายะ ตะยัสสุ ธัมมา ชะหิตา ภะวันติ สักกายะทิฏฐิ

วิจิกิจฉิตัญจะ สีลัพพะตัง วาปิ ยะทัตถิ กิญจิ จะตูหะปาเยหิ จะวิปปะมุตโต ฉะจาภิฐานานิ อะภัพโพ กาตุง อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ กิญจาปิ โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง กาเยนะ วาจายุทะ เจตะสา วา อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทายะ อะภัพพะตา ทิฏฐะปะทัสสะ วุตตา อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ วะนัปปะคุมเพ ยะถา ผุสสิตัคเค คิมหานะมาเส ปะฐะมัส๎มิง คิมเห ตะถูปะมัง ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ วะโร วะรัญญู วะระโท วะราหะโร อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ อิทัมปิ พุทเธ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ ขีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง วิรัตตะจิตตายะติเก ภะวัส๎มิง เต ขีณะพีชา อะวิรุฬหิฉันทา นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป อิทัมปิ สังเฆ ระตะนัง ปะณีตัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง พุทธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง ธัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ ยานีธะ ภูตานิ สะมาคะตานิ ภุมมานิ วา ยานิวะ อันตะลิกเข ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปูชิตัง สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

....

ยัสสานุภาวะโต ยักขา เนวะ ทัสเสนติ ภิงสะนัง ยัมหิ เจวานุยุญชันโต รัตตินทิวะมะตันทิโต สุขัง สุปะติ สุตโต ปาปัง กิญจิ นะ ปัสสะติ เอวะมาทิคุณูเปตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

กะระณียะเมตตะสุตตัง

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ สักโก อุชู จะ สุหุชู สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ สันตินท์รีโย จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง สุขิโน วา เขมิโน โหนตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา ทีฆา วา เย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา ทิฏฐา วาเย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ พย์าโรสะนา ปะฏีฆะสัญญานาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง เมตตัญจะ สัพพะโลกัส์มิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พรัหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะหิ ชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติ ฯ

....

สัพพาสีวิสะชาตีนัง ทิพพะมันตาคะทัง วิยะ ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง เสสัญจาปิ ปะริสสะยัง อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ สัพพะทา สัพพะปาณินัง สัพพะโสปิ นิวาเรติ ปะริตตันตัม ภะณามะ เห ฯ

ขันธะปะริตตะคาถา

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง เมตตัง เอราปะเถหิ เม ฉัพ์ยาปุตเตหิ เม เมตตัง เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ อะปาทะเกหิ เม เมตตัง เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง เมตตัง พะหุปปะเทหิ เม มา มัง อะปาทะโก หิงสิ มามัง หิงสิ ทิปาทะโก มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ มา มัง หิงสิ พะหุปปะโท สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา สัพเพ ภัท์ราณิ ปัสสันตุ มา กิญจิ ปาปะมาคะมา อัปปะมาโณ พุทโธ อัปปะมาโณ ธัมโม อัปปะมาโณ สังโฆ ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ อะหิวิจฉิกา สะตะปะที อุณณานาภี สะระพู มูสิกา กะตา เม รักขา กะตา เม ปะริตตา ปะฏิกกะมันตุ ภูตานิ โสหัง นะโม ภะคะวะโต นะโม สันตันนัง สัมมาสัมพุทธานัง ฯ

....

ปูเรนตัมโพธิสัมภาเร นิพพัตตัง โมระโยนิยัง เยนะ สังวิหิตารักขัง มะหาสัตตัง วะเน จะรา จิรัสสัง วายะมันตาปิ เนวะ สักขิงสุ คัณหิตุง พรัหมะมันตันติ อักขาตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

โมระปะริตตัง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา อิมัง โส ปะริตตัง กัต๎วา โมโร จะระติ เอสะนาฯ

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา อิมัง โส ปะริตตัง กัต๎วา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

....

ยัสสานุสสะระเณนาปิ อันตะลิกเขปิ ปาณิโน ปะติฏฐะมะธิคัจฉันติ ภูมิยัง วิยะ สัพพะทา สัพพูปัททะวะชาลัมหา ยักขะโจราทิสัมภะวา คะณะนา นะ จะ มุตตานัง ปะริตตันตัม ภะณามะ เห ฯ

ธะชัคคะสุตตัง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อาราเม ฯ ตัต๎ระโข ภะคะวา ภิกขู

อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ฯ ภะคะวา เอตะทะโวจะ ฯ

ภูตะปุพพัง ภิกขะเว เทวาสุระสังคาโม สะมุปัพ์ยุฬ์โห อะโหสิ ฯ อะถะโข ภิกขะเว สักโก เทวานะมินโท เทเว ตาวะติงเส อามันเตสิ สะเจ มาริสา เทวานัง สังคามะคะตานัง อุปปัชเชยยะ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัส์มิง สะมะเย ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ มะมัง หิ โว ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ เม ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ อะถะ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ ปะชาปะติสสะ หิโว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ ปะชาปะติสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ อะถะ วะรุณัสสะ หิโว เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ โน เจ วะรุณัสสะ เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ อะถะ อีสานัสสะ เทวะ ราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลเกยยาถะ อีสานัสสะ หิ โว เทวะ ราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะตีติ ฯ

ตัง โข ปะนะ ภิกขะเว สักกัสสะ วา เทวานะมินทัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ปะชาปะติสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง วะรุณัสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง

อีสานัสสะ วา เทวะราชัสสะ ธะชัคคัง อุลโลกะยะตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยเยถาปิ โน ปิ ปะหิยเยถะ ตัง กิสสะเหตุ สักโก หิ ภิกขะเว เทวานะมินโท อะวีตะราโค อะวีตะโทโส อะวีตะโมโห ภิรุ ฉัมภี อุตราสี ปะลายีติฯ อะหัญจะ โข ภิกขะเว เอวัง วะทามิ สะเจ ตุมหากัง ภิกขะเว อะรัญญะคะตานัง วา รุกขะมูละคะตานัง วา สุญญาคาระคะตานัง วา อุปปัชเชยยะ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา มะเมวะ ตัสมิง สะมะเย อะนุสสะเรยยาถะ อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะ สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ มะมัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยิสสะติ โน เจ มัง อะนุสสะเรยยาถะ อะถะ ธัมมัง อะนุสสะเรยยาถะ สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ธัมมัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยิสสะติ โน เจ ธัมมัง อะนุสสะเรยยาถะ อะถะ สังฆัง อะนุสสะเรยยาถะ สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณะโย อะนุตตะรัง ปุญญัก

เขตตัง โลกัสสาติ สังฆัง หิ โว ภิกขะเว อะนุสสะระตัง ยัมภะวิสสะติ ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส วา โส ปะหิยยิสสะติ ตัง กิสสะ เหตุ ตะถาคะโต หิ ภิกขะเว อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วีตะราโค วีตะโทโส วีตะโมโห อะภิรุ อัจฉัมภี อะนุต์ราสี อะปะลายีติ ฯ อิทะมะ โวจะ ภะคะวา อิทัง วัต์วานะ สุคะโต อะถาปะรัง เอตะทะโวจะ สัตถา

อะรัญเญ รุกขะมูเล วา สุญญาคาเร วะ ภิกขะโว อะนุสสะ เรถะ สัมพุทธัง ภะยัง ตุมหากะ โน สิยา โน เจ พุทธัง สะเรยยาถะ โลกะเชฏฐัง นะราสะภัง อะถะ ธัมมัง สะเรยยาถะ นิยยานิกัง สุเทสิตัง โน เจ ธัมมัง สะเรยยาถะ นิยยานิกัง สุเทสิตัง อะถะ สังฆัง สะเรยยาถะ ปุญญักเขตตัง อะนุตตะรัง เอวัมพุทธัง สะรัน ตานัง ธัมมัง สังฆัญจะ ภิกขะโว ภะยัง วา ฉัมภิตัตตัง วา โลมะหังโส นะ เหสสะตีติ ฯ

....

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ สาสะเน สาธุสัมมะเต อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ สะทา กิพพิสะการิภิ ปะริสานัญจะ ตัสสันนะมะหิงสายะ จะ คุตติยา ยันเทเสสิ มะหาวีโร ปะริตตันตัมภะณาะนะ เห ฯ

อาฏานาฏิยะปะริตตัง

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมันตัสสะ สิริมะโต สิขิสสะปิ นะมัตถุ สัพพะภูตานุกัมปิโน เวสสะภุสสะ นะมัตถุ นหาตะกัสสะ ตะปัสสิโน นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนัปปะมัททิโน โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พราหมะณัสสะ วุสีมะโต กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ

สัพพะธิ อังคีระสัสสะ นะมัตถุ สักยะปุตตัสสะ สิรีมะโต โย อิมัง ธัมมะมะเทเสสิ สัพพะทุกขา ปะนูทะนัง เยจาปิ นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสุง เต ชะนา อะปิสุณา มะหันตา วีตะสาระทา หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง วิชชาจะระณะ สัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทธัง วันทามะโคตะมันติ ฯ

เอเต จัญเญ จะ สัมพุทธา อเนกะสะตะโกฏะโย สัพเพ พุทธา อะสะมะสะมา สัพเพ พุทธา มะหิทธิกา สัพเพ ทะสะพะลูเปตา เวสารัชเชหุปาคะตา สัพเพ เต ปะฏิชานันติ อาสะภัณฐานะมุตตะมัง สีหะนาทัง นะทันเตเต ปะริสาสุ วิสาระทา พรัหมะจักกัง ปะวัตเตนติ โลเก อัปปะฏิวัตติยัง อุเปตา พุทธะธัมเมหิ อัฏฐาระสะหิ นายะกา ท์วัตติงสะลักขะณูเปตาสีต์ยานุพยัญชะนาธะรา พ์ยามัปปะภายะ สุปปะภา สัพเพ เต มุนิกุญชะรา พุทธา สัพพัญญุโน เอเต สัพเพ ขีณาสะวา ชินา มะหัปปะภา มะหาเตชา มะหาปัญญา มะหัพพะลา มะหาการุณิกา ธีรา สัพเพสานัง สุขาวะหา ทีปา นาถา ปะติฏฐา จะ ตาณา เลณา จะ ปาณินัง คะตี พันธู มะหัสสาสา สะระณา จะ หิเตสิโน สะเทวะกัสสะ โลกัสสะ สัพเพ เอเต ปะรายะนา เตสาหัง สิระสา ปาเท วันทามิ ปุริสุตตะเม วะจะสา มะนะสา เจวะ วันทาเมเต ตะถาคะเต สะยะเน อาสะเน ฐาเน คะมะเน จาปิ สัพพะทา ฯ สะทา สุเขนะ รักขันตุ พุทธา สันติกะรา ตุวัง เตหิ ต์วัง รักขิโต สันโต มุตโต สัพพะภะเยนะ จะ สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะ วัชชิโต สัพพะเวระมะติกกันโต นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะ สัพพีติโย

วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ มา เต ภะวัต์วันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง ฯ

....

ปะริตตัง ยัมภะณันตัสสะ นิสินนัฏฐานะโธวะนัง อุทะกัมปิ วินาเสติ สัพพะเมวะ ปะริสสะยัง โสตถินา คัพภะวุฏฐานัง ยัญจะ สาเธติ ตัง ขะเณ เถรัสสังคุลิมาลัสสะ โลกะนาเถนะ ภาสิตัง กัปปัฏฐายิ มะหาเตชัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

อังคุลิมาละปะริตตัง

ยะโตหัง ภะคินี อะริยายะ ชาติยา ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา โวโรเปตา เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

โพชฌังคะปะริตตัง

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา วิริยัมปีติ ปัสสัทธิโพชฌังคา จะ ตะถาปะเร สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา มุนินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา สังวัตตันติ อะภิญญายะ นิพพานายะ จะ โพธิยา เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ เอกัส์มิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง คิลาเน ทุกขิเต ทิส์วา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ เต จะ ตัง อะภินันทิต์วา โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญเญนาภิปีฬิโต

จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ ภะณาเปต์วานะ สาทะรัง สัมโมทิต์วา จะ อาพาธา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ ปะหีนา เต จะ อาพาธา ติณณันนัมปิ มะเหสินัง มัคคาหะตะกิเลสาวะ ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

อะภะยะปะริตตัง

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาคะตา ฯ

สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง อะระหันตานัญจะ เตชะนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

ชะยะปะริตตัง

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรต์วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต

ชะยะมังคะลัง ฯ ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวัง ต์วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา ปะทัก ขิณานิ กัต์วานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

โส อัตถะลัทโธ สุขิโต วิรุฬโห พุทธะสาสะเน อะโรโค สุขิโต โหหิ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ สา อัตถะลัทธา สุขิตา วิรุฬหา พุทธะสาสะเน อะโรคา สุขิตา โหหิ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ เต อัตถะลัทธา สุขิตา วิรุฬหา พุทธะสาสะเน อะโรคา สุขิตา โหถะ สะหะ สัพเพหิ ญาติภิ ฯ

สักกัต์วา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง หิตัง เทวะมนุสสานัง พุทธะเตเชนะ โสตถินา นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต สักกัต์วา ธัมมะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง ปะริฬาหูปะสะมะนัง ธัมมะเตเชนะ โสตถินา นัสสันตุปัททะวา สัพเพ ภะยา วูปะสะเมนตุเต สักกัต์วา สังฆะระนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สังฆะเตเชนะ โสตถินา นัสสันตุปัททะวา สัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ

เต ชะยะมังคะลัง นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณังวะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ ระตะนัง ธัมมะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก วิชชะติ วิวิธัง ปุถุ ระตะนัง สังฆะสะมัง นัตถิ ตัส์มา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ขึ้นบทมงคลจักรวาฬใหญ่

สิริธิติมะติ เตโชชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณาปะริมิตะปุญญาธิการัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ท์วัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุภาเวนะ อะสีต์ยานุพ์ยัญชะนานุภาเวนะ อัฏฐุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ ฉัพพัณณะรังสิยานุภาเวนะ เกตุมาลานุภาเวนะ ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะอุปะ ปาระมิตานุภาเวนะ ทะสะปะระมัตถะปาระมิตานุภาเวนะ สีละสะมาธิปัญญานุภาเวนะ พุทธานุภาเวนะ ธัมมานุภาเวนะ สังฆานุภาเวนะ เตชานุภาเวนะ อิทธานุภาเวนะ พะลานุภาเวนะ เญยยะธัมมานุภาเวนะ จะตุราสีติสะหัสสะธัมมักขันธานุภาเวนะ นะวะโลกุตตะระธัมมานุภาเวนะ อัฏฐังคิกะมัคคานุภาเวนะ อัฏฐะสะมาปัตติยานุภาเวนะ ฉะฬะภิญญานุภาเวนะ จะตุสัจจะ ญาณานุภาเวนะ ทะสะพะละญาณานุภาเวนะ สัพพัญญุตะญาณานุภาเวนะ เมตตาการุณามุทิตาอุเปกขานุภาเวนะ สัพพะ ปะริตตานุภาเวนะ ระตะนัตตะยะสะระ

ณานุภาเวนะ ตุยหัง สัพพะโรคะโสกุปัททะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ สัพพะสังกัปปา ตุยหัง สะมิชฌันตุ ทีฆายุตา ตุยหัง โหตุ สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังคิโก โหตุ สัพพะทา ฯ อากาสะปัพพะตะวะนะภูมิคังคา มะหาสะมุททาอารักขะกา เทวะตา สะทา ตุมเห อะนุรักขันตุ ฯ

(จบมงคลจักรวาฬใหญ่)

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันต์วา เตสัง อุปัททะเว

นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันต์วา เตสัง อุปัททะเว

นักขัตตะยักขะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา ปะริตตัสสานุภาเวนะ หันต์วา เตสัง อุปัททะเว

จุลละราชะปะริตตัง สัตตะปะริตตัง นิฏฐิตัง

(เจ็ดตำนานจบบริบูรณ์แต่เพียงเท่านี้)

ขึ้นบทมหาสะมะยะสูตร

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สักเกสุ วิหะระติ กะปิละ วัตถุส์มิง มะหาวะเน มะหะตา ภิกขุสังเฆนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ สัพเพเหวะ อะระหันเตหิ ฯ ทะสะหิ จะ โลกะธาตูหิ เทวะตา เยภุยเยนะ สันนิปะติตา โหนติ ภะคะวันตัง ทัสสะนายะ ภิกขุสังฆัญจะ อะถะโข จะตุนนัง สุทธาวาสะกายิกานัง เทวานัง เอตะทะโหสิ อะยังโข ภะคะวา สักเกสุ วิหะระติ กะปิละวัตถุส์มิง มะหาวะเน มะหะตา ภิกขุสังเฆนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิ สัพเพเหวะ อะระหันเตหิ ทะสะหิ จะ โลกะธาตูหิ เทวะตา เยภุยเยนะ สันนิปะติตา โหนติ ภะคะวันตัง ทัสสะนายะ ภิกขุสังฆัญจะ ยันนูนะ มะยัมปิ เยนะ ภะคะวา เตนุปะสังกะเมยยามะ อุปะสังกะมิต์วา ภะคะวะโต สันติเก ปัจเจกะคาถา ภาเสยยามาติ ฯ อะถะโข ตา เทวะตา เสยยะถาปิ นามะ พะละวา ปุริโส สัมมิญชิตัง วา พาหัง ปะสาเรยยะ ปะสาริตัง วา พาหัง สัมมิญเชยยะ เอวะเมวะ สุทธาวาเสสุ เทเวสุ อันตะระหิตา ปุระโต ปาตุระหังสุ ฯ อะถะโข ตา เทวะตา ภะคะวันตัง อะภิวาเทต์วา เอกะมันตัง อัฏฐังสุ ฯ เอกะมันตัง ฐิตา โข เอกา เทวะตา ภะคะวะโต สันติเก อิมัง คาถัง อะภาสิ

มะหาสะมะโย ปะวะนัส์มิง เทวะกายา สะมาคะตา อาคะตัมหะ อิมัง ธัมมะสะมะยัง ทักขิตาเยวะ อะปะราชิตะสังฆันติ ฯ อะถะโข อะปะรา เทวะตา ภะคะวะโต สันติเก อิมัง คาถัง อะภาสิ

ตัต๎ระ ภิกขะโว สะมาทะหังสุ จิตตัง อัตตะโน อุชุกะมะกังสุ สาระถีวะ เนตตานิ คะเหต๎วา อินทริยานิ รักขันติ ปัณฑิตาติ ฯ อะถะโข อะปะรา เทวะตา ภะคะวะโต สันติเก อิมัง คาถัง อะภาสิ

เฉต๎วา ขีลัง เฉต๎วา ปะลีฆัง อินทะขีลัง โอหัจจะ มะเนชา เต จะรันติ สุทธา วิมะลา จักขุมาตะ สุทันตา สุสู นาคาติ ฯ อะถะโข อะปะรา เทวะตา ภะคะวะโต สันติเก อิมัง คาถัง อะภาสิ เย เกจิ พุทธัง สะระณัง คะตา เส นะ เต คะมิสสันติ อะปายะภูมิง ปะหายะ มานุสัง เทหัง เทวะกายัง ปะริปูเรสสันตีติ ฯ อะถะโข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ เยภุยเยนะ ภิกขะเว ทะสะสุ โลกะธาตูสุ เทวะตา สันนิปะติตา ตะถาคะตัง ทัสสะนายะ ภิกขุสังฆัญจะ เยปิ เต ภิกขะเว อะเหสุง อะตีตะมัทธานัง อะระหันโต สัมมาสัมพุทธา เตสัมปิ ภะคะวันตานัง เอตะปะระมาเยวะ เทวะตา สันนิปะติตา อะเหสุง เสยยะถาปิ มัยหัง เอตะระหิ เยปิ เต ภิกขะเว ภะวิสสันติ อะนาคะตะมัทธานัง อะระหันโต สัมมาสัมพุทธา เตสัมปิ ภะคะวันตานัง เอตะปะระมาเยวะ เทวะตา สันนิปะติตา ภะวิสสันติ เสยยะถาปิ มัยหัง เอตะระหิ อาจิกขิสสามิ ภิกขะเว เทวะกายานัง นามานิ กิตตะยิสสามิ ภิกขะเว เทวะกายานัง นามานิ เทสิสสามิ ภิกขะเว เทวะกายานัง นามานิ ตัง สุณาถะ สาธุกัง มะนะสิกะโรถะ ภาสิสสามีติ ฯ เอวัมภันเตติ โข เต ภิกขู ภะคะวะโต ปัจจัสโสสุง ฯ ภะคะวา เอตะทะโวจะ

สิโลกะมะนุกัสสามิ ยัตถะ ภุมมา ตะทัสสิตา เยสิตา

คิริคัพพะรัง ปะหิตัตตา สะมาหิตา ปุถู สีหาวะ สัลลีนา โลมะหังสาภิสัมภุโน โอทาตะมะนะสา สุทธา วิปปะสันนะมะนาวิลา ภิยโย ปัญจะสะเต ญัต์วา วะเน กาปิละวัตถะเว ตะโต อามันตะยิ สัตถา สาวะเก สาสะเน ระเต เทวะกายา อะภิกกันตา เต วิชานาถะ ภิกขะโว เต จะ อาตัปปะมะกะรุง สุต์วา พุทธัสสะ สาสะนัง เตสัมปาตุระหุ ญาณัง อะมะนุสสานะ ทัสสะนัง อัปเปเก สะตะมัททักขุง สะ หัสสัง อะถะ สัตตะริง สะตัง เอเก สะหัสสานัง อะมะนุสสานะมัททะสุง อัปเปเกนันตะมัททักขุง ทิสา สัพพา ผุฏฐา อะหุง ตัญจะ สัพพัง อะภิญญายะ วะวักขิต์วานะ จักขุมา ตะโต อามันตะยิ สัตถา สาวะเก สาสะเน ระเต เทวะกายา อะภิกกันตา เต วิชานาถะ ภิกขะโว เย โวหัง กิตตะยิสสามิ คิราหิ อะนุปุพพะโส ฯ สัตตะสะหัสสาวะ ยักขา ภุมมา กาปิละวัตถะวา อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ ฉะสะหัสสา เหมะวะตา ยักขา นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ สาตาคิรา ติสะหัสสา ยักขา นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ อิจเจเต โสฬะสะสะหัสสา ยักขา นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ เวสสามิตตา ปัญจะสะตา ยักขา นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต

วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ กุมภิโร ราชะคะหิโก เวปุลลัสสะ นิเวสะนัง ภิยโย นัง สะตะสะหัสสัง ยักขานัง ปะยิรุปาสะติ กุมภิโร ราชะคะหิโก โสปาคะ สะมิติง วะนัง ฯ

ปุริมัญจะ ทิสัง ราชา ธะตะรัฏโฐ ปะสาสะติ คันธัพพานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ฯ ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ ทักขิณัญจะ ทิสัง ราชา วิรุฬโห ตัปปะสาสะติ กุมภัณฑานัง อาธิปะตะ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ฯ ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา วิรูปักโข ปะสาสะติ นาคานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ฯ ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา กุเวโร ตัปปะสาสะติ ยักขานัง อาธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส ฯ ปุตตาปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ ปุริมะทิสัง ธะตะรัฏโฐ ทักขิเณนะ วิรุฬหะโก ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง ฯ จัตตาโร เต มะหาราชา สะมันตา จะตุโร ทิสา ทัททัลละมานา

อัฏฐังสุ วะเน กาปิละวัตถะเว ฯ เตสัง มายาวิโน ทาสา อาคู วัญจะนิกา สะฐา มายา กุเฏณฑุ เวเฏณฑุ วิฏู จะ วิฏุโต สะหะ จันทะโน กามะเสฏโฐ จะ กินนุ ฆัณฑุ นิฆัณฑุ จะ ปะนาโท โอปะมัญโญ จะ เทวะสูโต จะ มาตะลิ จิตตะเสโน จะ คันธัพโพ นะโฬราชา ชะโนสะโภ อาคู ปัญจะสิโข เจวะ ติมพะรู สุริยะวัจฉะสา เอเต จัญเญ จะ ราชาโน คันธัพพา สะหะ ราชุภิ โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ อะถาคู นาภะสา นาคา เวสาลา สะหะตัจฉะกา กัมพะลัสสะตะรา อาคู ปายาคา สะหะ ญาติภิ ยามูนา ธะตะรัฏฐา จะ อาคู นาคา ยะสัสสิโน เอราวัณโณ มะหานาโค โสปาคะ สะมิติง วะนัง ฯ

เย นาคะราเช สะหะสา หะรันติ ทิพพา ทิชา ปักขิ วิสุทธะจักขู เวหายะสา เต วะนะมัชฌะปัตตา จิต์รา สุปัณณา อิติ เตสะ นามัง อะภะยันตะทา นาคะราชานะมาสิ สุปัณณะโต เขมะมะกาสิ พุทโธ สัณหาหิ วาจาหิ อุปะว์หะยันตา นาคา สุปัณณา สะระณะมะกังสุ พุทธัง ฯ ชิตา วะชิระหัตเถนะ สะมุททัง อะสุรา สิตา ภาตะโร วาสะวัสเสเต อิทธิมันโต ยะสัสสิโน กาละกัญชา มะหาภิส์มา อะสุรา ทานะเวฆะสา เวปะจิตติ สุจิตติ จะ ปะหาราโท นะมุจี สะหะ สะตัญจะ พะลิปุตตานัง สัพเพ เวโรจะนามะกา สันนัยหิต์วา พะลิง เสนัง ราหุภัททะมุปาคะมุง สะมะโยทานิ ภัททันเต ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ

อาโป จะ เทวา ปะฐะวี จะ เตโช วาโย ตะทาคะมุง วะรุณา วารุณา เทวา โสโม จะ ยะสะสา สะหะ เมตตากะรุณากายิกา

อาคู เทวา ยะสัสสิโน ทะเสเต ทะสะธา กายา สัพเพ นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ

เวณฑู จะ เทวา สะหะลี จะ อะสะมา จะ ทุเว ยะมา จันทัสสูปะนิสา เทวา จันทะมาคู ปุรักขิตา สุริยัสสูปะนิสา เทวา สุริยะมาคู ปุรักขิตา นักขัตตานิ ปุรักขิตวา อาคู มันทะวะลาหะกา วะสูนัง วาสะโว เสฏโฐ สักโก ปาคะ ปุรินทะโท ทะเสเต ทะสะธา กายา สัพเพ นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ อะถาคู สะหะภู เทวา ชะละมัคคิสิขาริวะ อะริฏฐะกา จะ โรชา จะ อุมมา ปุปผะนิภาสิโน วะรุณา สะหะธัมมา จะ อัจจุตา จะ อะเนชะกา สุเลยยะรุจิรา อาคู อาคู วาสะวะเนสิโน ทะเสเต ทะสะธา กายา สัพเพนานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง สะมานา มะหาสะมานา มานุสา มานุสุตตะมา ขิฑฑาปะทูสิกา อาคู อาคู มะโนปะทูสิกา อะถาคู หะระโย เทวา เย จะ โลหิตะวาสิโน ปาระคา มะหาปาระคา อาคู เทวา ยะสัสสิโน ทะเสเต ทะสะธา กายา สัพเพ นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ สุกกา กะรุมหา อะรุณา อาคู เวฆะนะสา สะหะ โอทาตะคัยหา ปาโมกขา อาคู เทวา วิจักขะณา สะทามัตตา หาระคะชา มิสสะกา จะ ยะสัสสิโน

ถะนะยัง อาคา ปะชุนโน โย ทิสา อะภิวัสสะติ ทะเสเต ทะสะธา กายา สัพเพ นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ เขมิยา ตุสิตา ยามา กัฏฐะกา จะ ยะสัสสิโน ลัมภิตะกา ลามะเสฏฐา โชตินามา จะ อาสะวา นิมมานะระติโน อาคู อะถาคู ปะระนิมมิตา ทะเสเต ทะสะธา กายา สัพเพ นานัตตะวัณณิโน อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน โมทะมานา อะภิกกามุง ภิกขูนัง สะมิติง วะนัง ฯ

สัฏเฐเต เทวะนิกายา สัพเพ นานัตตะวัณณิโน นามันวะเยนะ อาคัญฉุง เย จัญเญ สะทิสา สะหะ ปะวุตถะชาติมักขีลัง โอฆะติณณะมะนาสะวัง ทักเขโมฆะตะรัง นาคัง จันทังวะ อะสิตาติตัง สุพรัหมา ปะระมัตโต จะ ปุตตา อิทธิมะโต สะหะ สันนังกุมาโร ติสโส จะ โสปาคะ สะมิติง วะนัง สะหัสสะพรัหมะโลกานัง มะหาพรัหมาภิติฏฐะติ อุปะปันโน ชุติมันโต ภิส์มากาโย ยะสัสสิ โส ทะเสตถะ อิสสะรา อาคู ปัจเจกะวะสะวัตติโน เตสัญจะ มัชฌะโต อาคา หาริโต ปะริวาริโต เต จะ สัพเพ อะภิกกันเต สินเท เทเว สะพรัหมะเก มาระเสนา อะภิกกามิ ปัสสะ กัณหัสสะ มันทิยัง เอถะ คัณหะถะ พันธะถะ ราเคนะ พันธะมัตถุ โว สะมันตา ปะริวาเรถะ มา โว มุญจิตถะ โกจิ นัง อิติ ตัตถะ มะหาเสโน กัณหะเสนัง อะเปสะยิ ปาณินา ตะละมาหัจจะ สะรัง กัต์วานะ เภระวัง ยะถา ปาวุสสะโก เมโฆ ถะนะยันโต สะวิชชุโก ตะทา โส ปัจจุทาวัตติ สังกุทโธ

อะสะยัง วะเส ตัญจะ สัพพัง อะภิญญายะ วะวักขิต์วานะ จักขุมา ตะโต อามันตะยิ สัตถา สาวะเก สาสะเน ระเต มาระเสนา อะภิกกันตา เต วิชานาถะ ภิกขะโว เต จะ อาตัปปะมะกะรุง สุต์วา พุทธัสสะ สาสะนัง วีตะราเคหิ ปักกามุง เนสัง โลมัมปิ อิญชะยุง สัพเพ วิชิตะสังคามา ภะยาตีตา ยะสัสสิโน โมทันติ สะหะ ภูเตหิ สาวะเก เต ชะเนสุตาติ ฯ

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบมหานิกาย

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งบรรพชาอุปสมบท พึงรับผ้าไตรอุ้มประณมมือเข้าไปในสังฆสันนิบาต วางผ้าไตรไว้ข้างตัวข้างซ้ายรับเครื่องสักการะถวายพระอุปัชฌายะ แล้วกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง แล้วอุ้มผ้าไตรประณมมือยืนขึ้นเปล่งวาจาขอบรรพชาด้วยคำมคธว่า

อุกาสะ วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ อุกาสะ การุญญัง กัต์วา ปัพพัชชัง เทถะ เม เม ภันเต

(นั่งลงคุกเข่าประณมมือว่า)

อะหัง ภันเต ปัพพัชชัง ยาจามิ ทุติยัมปิ อะหัง ฯลฯ ยาจามิ ตะติยัมปิ อะหัง ฯลฯ ยาจามิ สัพพะทุกขะนิสสะระณะนิพพานะสัจฉิกะระณัตถายะ อิมัง กาสาวัง คะเหต์วา ปัพพาเชถะ มัง ภันเต อะนุกัมปัง อุปาทะยะ ฯ (ว่า ๓ หน)

(พระอุปัชฌายะรับผ้าไตรไปแล้วว่าต่อไป)

สัพพะทุกขะนิสสะระณะนิพพานะสัจฉิกะระณัตถายะ เอตัง กาสาวัง ทัต์วา ปัพพาเชถะ มัง ภันเต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ (ว่า ๓ หน)

พระอุปัชฌายะชักอังสะออกจากไตรห่มให้ แล้วกล่าวสอนถึงเรื่องการบรรพชาอุปสมบทและบอก ตะจะปัญจะกะกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปทีละบท โดยอนุโลมและปฏิโลม ดังนี้

เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ

ตะโจ ทันตา นะขา โลมา เกสา ฯ

ในลำดับนั้นพระอุปัชฌายะมอบผ้ากาสาวะให้แล้วสั่งให้ออกไปครองผ้าครบไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จแล้วจึงรับเครื่องไทยทานเข้าไปหาพระอาจารย์ ถวายท่านแล้วกราบลง ๓ หน ยืนประณมมือเปล่งวาจาขอสรณะและศีล ดังนี้

อุกาสะ วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ อุกาสะ การุญญัง กัต์วา ติสะระเณนะ สะหะ สีลานิ เทถะ เม ภันเต

(นั่งคุกเข่าขอสรณะและศีลดังต่อไปนี้)

อะหัง ภันเต สะระณะสีลัง ยาจามิ ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต สะระณะสีลัง ยาจามิ ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต สะระณะสีลัง ยาจามิ ฯ

(ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการนำให้ผู้มุ่งบรรพชาว่าไปตาม)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ ฯ ว่า ๓ หน ฯ

แต่นั้นท่านจะสั่งด้วยคำว่า เอวัง วะเทหิ หรือ ยะมะหัง วะทามิ ตัง วะเทหิ พึงรับว่า อามะ ภันเต ครั้นแล้วท่านนำให้เปล่งวาจาว่าสรณคมน์พึงว่าตามไปทีละพากย์ ดังนี้

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณั ง คัจฉามิ ฯ พุทธัม สะระณัม คัจฉามิ ธัมมัม สะระณัม คัจฉามิ ฯ สังฆัม สะระณัม คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ พุทธัม สะระณัม คัจฉามิ ทุติยัมปิ ธัมมัม สะระณัม คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ สังฆัม สะระณัม คัจฉามิ ฯ ตะติยัมปิ พุทธัม สะระณัม คัจฉามิ ตะติยัมปิ ธัมมัม สะระณัม คัจฉามิ ตะติยัมปิ สังฆัม สะระณัม คัจฉามิ ฯ

เมื่อจบแล้วท่านบอกว่า "สะระณะคะมะณัง นิฏฐิตัง" พึงรับว่า "อามะ ภันเต" ลำดับนั้นพระอาจารย์จะบอกให้รู้ว่าการบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วยสรณคมน์เพียงเท่านี้ ต่อแต่นั้น พึงสมาทานศีลสิกขาบท ๑๐ ประการ ว่าตามท่านไป ดังนี้

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ ชาตะรูปะระชะตะปะฏิคคะหะณา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ อิมานิ ทะสะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ ฯ ว่า ๓ หน จบแล้วกราบลง ๓ หน ฯ อุปสมบท

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตรอุ้มเข้าไปหาพระอุปัชฌายะในสังฆสันนิบาต วางไว้ข้างด้านซ้าย รับเครื่องไทยทานถวายท่านแล้วกราบลง ๓ หน ยืนขึ้นประณมมือกล่าวคำขอนิสัย ว่าดังนี้

อุกาสะ วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมธามิ ฯ วันทามิ ภันเต สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมทิตัพพัง สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ทาตัพพัง สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ อุกาสะ การุญญัง กัต์วา นิสสะยัง เทถะ เม ภันเต (แล้วนั่งคุกเข่าลงประณมมือว่า) อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ ฯ อุปัชฌาโย เม ภันเต โหหิ ฯ (วรรคนี้ว่า ๓ หน) อุกาสะ สัมปะฏิจฉามิ ฯ อัชชะตัคเคทานิ เถโร มัยหัง ภาโร อะหัมปิ เถรัสสะ ภาโร ฯ (วรรคนี้ว่า ๓ หน แล้วกราบลง ๓ หน)

ตั้งแต่ "อุปัชฌาโย ฯลฯ เถรัสสะ ภาโร" ๓ วรรคนี้ พระอุปัชฌายะบางองค์ ให้ว่ารวดเดียวตามแบบนั้นก็มีให้ว่าเป็นตอนๆ ดังนี้ คือ เมื่อสามเณรว่า "อุปัชฌาโย เม ภันเต โหหิ" ๓ หนแล้ว พระอุปัชฌายะกล่าวรับว่า "โอปายิกัง ปะฏิรูปัง" "ปาสาทิเกนะ

สัมปาเทหิ" บทใดบทหนึ่งพึงรับว่า "อุกาสะ สัมปะฏิจฉามิ" ทุกบทไป แล้วสามเณรพึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่านว่า "อัชชะตัคเคทานิ ฯลฯ ภาโร" ๓ หน

(กราบลง ๑ หน แล้วยืนขึ้นว่า)

วันทามิ ภันเต ฯลฯ สาธุ อะนุโมทามิ

ลำดับนั้น พระอุปัชฌายะหรือพระกรรมวาจาจารย์ เอาบาตรมีสายคล้องตัวผู้มุ่งอุปสมบท และบอกบาตรและจีวร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า "อามะ ภันเต" ๔ หน ดังนี้

คำบอกบาตรจีวร	คำรับ
๑. อะยันเต ปัตโต	อามะ ภันเต
๒. อะยัง สังฆาฏิ	อามะ ภันเต
๓. อะยัง อุตตะราสังโค	อามะ ภันเต
๔. อะยัง อันตะระวาสะโก	อามะ ภันเต

ต่อจากนั้น พระอาจารย์ท่านบอกให้ออกไปข้างนอกว่า "คัจฉะ อะมุมหิ โอกาเส ติฏฐาหิ" พึงถอยออกลุกขึ้นเดินไปยืนอยู่ในที่กำหนดไว้ พระอาจารย์ท่านสวดสมมุติตนเป็นผู้สอนซ้อม แล้วออกไปสวดถามอันตรายิกธรรม พึงรับว่า "นัตถิ ภันเต ๕ หน อามะ ภันเต ๘ หน" ดังนี้

ถาม	ตอบ
๑. กุฏฐัง	นัตถิ ภันเต
๒. คัณโฑ	นัตถิ ภันเต
๓. กิลาโส	นัตถิ ภันเต
๔. โสโส	นัตถิ ภันเต

๕. อะปะมาโร นัตถิ ภันเต

๑. มะนุสโสสิ๊ อามะ ภันเต

๒. ปุริโสสิ๊ อามะ ภันเต

๓. ภุชิสโสสิ๊ อามะ ภันเต

๔. อะนะโณสิ๊ อามะ ภันเต

๕. นะสิ๊ราชะภะโต อามะ ภันเต

๖. อะนุญญาโตสิ๊ มาตาปิตูหิ อามะ ภันเต

๗. ปะริปุณณะวีสะติวัสโสสิ๊ อามะ ภันเต

๘. ปะริปุณณันเต ปัตตะจีวะรัง อามะ ภันเต

๑. กินนาโมสิ๊ อะหัง ภันเต นาโค นามะ

๒. โก นามะ เต อุปัชฌาโย อุปัชฌาโย เม ภันเต อายัส๊มา ติสสัตเถโร นามะ

บทว่า นาโค นามะ พระอุปัชฌายะบางองค์ ท่านเปลี่ยนตามชื่อของอุปสัมปทาเปกขะ ข้อนี้ท่านจะให้ก่อนวันบวช แล้วพึงจดจำไว้ให้ดี คำว่า ติสสัตเถโต นามะ ก็เช่นเดียวกัน เปลี่ยนตามชื่อของอุปัชฌายะ ซึ่งท่านจะบอกให้ก่อนวันบวชเช่นกัน ฯ

ครั้นสวดสอนซ้อมแล้ว ท่านกลับเข้ามาสวดขอเรียกอุปสัมปทาเปกขะเข้ามา อุปสัมปทาเปกขะ พึงเข้ามาในสังฆสันนิบาต กราบลงตรงหน้าพระอุปัชฌายะ ๑ หน แล้วนั่งคุกเข่าประณมมือ เปล่งวาจาขออุปสมบทว่าดังนี้

สังฆัมภันเต อุปะสัมปะทัง ยาจามิ อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ ทุติยัมปิ ภันเต สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ

ตะติยัมปิ ภันเต สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะกล่าวผะเดียงสงฆ์แล้ว (บางองค์ก็ไม่กล่าวอะไร) พระอาจารย์สวดสมมุติตนถามอันตรายิกธรรม อุปสัมปทาเปกขะพึงว่า "นัตถิ ภันเต" ๕ หน "อามะ ภันเต" ๘ หน บอกชื่อตนเองและบอกชื่อพระอุปัชฌายะรวมกัน ๒ หน เหมือนที่กล่าวแล้วในหนหลัง ฯ แต่นั้นพึงนั่งฟังท่านสวดกรรมวาจาอุปสมบทไปจนจบ ครั้นจบแล้วท่านเอาบาตรออกจากตัว แล้วพึงกราบลง ๓ หน แต่นั้นพึงนั่งพับเพียบประณมมือ ฟังพระอุปัชฌายะบอกอนุศาสน์ไปจนจบ แล้วรับว่า "อามะ ภันเต" เป็นเสร็จพิธีอุปสมบท แล้วกราบพระอุปัชฌายะ ๓ หน ถ้ามีไทยทานถวายก็ให้รับไทยทานถวายพระอันดับ เสร็จแล้วคอยฟังพระอนุโมทนาต่อไป เมื่อพระอนุโมทนาเริ่มว่า "ยะถา" พึงกรวดน้ำตั้งใจอุทิศบุญกุศลส่วนนี้ให้แด่ท่านผู้มีพระคุณ เมื่อพระว่า "ยะถา" จบ ก็เทน้ำโกรกลงให้หมดต่อแต่นั้นประณมมือฟังอนุโมทนาไปจนจบ เป็นอันเสร็จพิธี ฯ จบวิธีอุปสมบทแบบมหานิกาย

วิธีบรรพชาอุปสมบทแบบธรรมยุตติกนิกาย

กุลบุตรผู้มีศรัทธามุ่งอุปสมบท พึงรับผ้าไตรอุ้มประณมมือเข้าไปในสังฆสันนิบาต วางผ้าไตรไว้ข้างตัวข้างซ้าย รับเครื่องสักการะ ถวายพระอุปัชฌายะ และกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ๓ ครั้ง นั่งคุกเข่าอุ้มผ้าไตรประณมมือเปล่งวาจา ถึงสรณะและขอบรรพชาด้วยคำมคธว่า

เอสาหัง ภันเต สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง

สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ ละเภยยาหัง ภันเต ตัสสะ ภะคะวะโต ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง ฯ

ทุติยัมปาหัง ภันเต สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะ วันตัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ ละเภยยาหัง ภันเต ตัสสะ ภะคะวะโต ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง ฯ

ตะติยัมปาหัง ภันเต สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะ วันตัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ ละเภยยาหัง ภันเต ตัสสะ ภะคะวะโต ธัมมะวินะเย ปัพพัชชัง ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง ฯ

อะหัง ภันเต ปัพพัชชัง ยาจามิ อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต๋วา ปัพพาเชถะ มัง ภันเต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต ปัพพัชชัง ยาจามิ อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต๋วา ปัพพาเชถะ มัง ภันเต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ

ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต ปัพพัชชัง ยาจามิ อิมานิ กาสายานิ วัตถานิ คะเหต๋วา ปัพพาเชถะ มัง ภันเต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ

(ถ้าบวชเป็นสามเณร ยกคำว่า "ละเภยยัง อุปะสัมปะทัง" ออก)

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะรับเอาผ้าไตรจากผู้มุ่งบรรพชาวางไว้ตรงหน้าตัก แล้วกล่าวสอนถึงพระรัตนตรัยเป็นต้น และบอก ตะจะปัญจะกะกัมมัฏฐาน ให้ว่าตามไปทีละบท โดยอนุโลมและปฏิโลมดังนี้

เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ ตะโจ ทันตา นะขา โลมา เกสา ฯ

ครั้นสอนแล้ว พระอุปัชฌายะชักอังสะออกจากไตรห่มให้ แล้วสั่งให้ออกไปครองผ้าไตรจีวรตามระเบียบ ครั้นเสร็จแล้วเข้าไปหา

พระอาจารย์ รับเครื่องสักการะถวายท่านแล้วกราบ ๓ หน นั่งลงคุกเข่าประณมมือเปล่งวาจาขอสรณะและศีล ดังนี้

อะหัง ภันเต สะระณะสีลัง ยาจามิ ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต สะระณะสีลัง ยาจามิ ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต สะระณะสีลัง ยาจามิ ฯ

ลำดับนั้น พระอาจารย์กล่าวคำนมัสการ ให้ผู้มุ่งบรรพชาว่าตามไป ดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัม พุทธัสสะ (ว่า ๓ หน)

แต่นั้น ท่านจะสั่งด้วยคำว่า "เอวัง วะเทหิ" หรือ "ยะมะหัง วะทามิ ตัง วะเทหิ" พึงรับว่า "อามะ ภันเต"

ครั้นแล้วท่านนำให้เปล่งวาจาว่าสรณคมน์ พึงรับตามไปทีละพากย์ ดังนี้

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

เมื่อจบแล้ว ท่านบอกว่า "สะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง" พึงรับว่า "อามะ ภันเต" ลำดับนั้นพระอาจารย์จะบอกให้รู้ว่า การบรรพชาเป็นสามเณรสำเร็จด้วยสรณคมน์ เพียงเท่านี้ ต่อแต่นั้นพึงสมาทานสิกขาบท ๑๐ ประการ ว่าตามท่านไป ดังนี้

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี ฯ

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี ฯ

๓. อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี ฯ

๔. มุสาวาทา เวระมะณี ฯ

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี ฯ

๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี ฯ

๗. นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา เวระมะณี ฯ

๘. มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี ฯ

๙. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี ฯ

๑๐. ชาตะรูปะระชะตะปะฏิคคะหะณา เวระมะณี ฯ อิมานิ ทะสะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ ฯ

ในลำดับนั้น สามเณรพึงรับบาตรวางไว้ข้างตัวด้านซ้าย รับเครื่องสักการะถวายท่าน แล้วกราบลง ๓ หน นั่งคุกเข่าประณมมือกล่าวคำขอนิสัย ว่าดังนี้

อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ ตะติยัมปิ อะหัง ภันเต นิสสะยัง ยาจามิ อุปัชฌาโย เม ภันเต โหติ ฯ ว่า ๓ หน

พระอุปัชฌายะ กล่าวรับว่า "โอปายิกัง ปะฏิรูปัง" "ปาสาทิเกนะ สัมปาเทหิ" บทใดบทหนึ่ง พึงรับว่า "สาธุ ภันเต" ทุกบทไป ฯ แต่นั้น สามเณรพึงกล่าวรับเป็นธุระให้ท่านว่า

อัชชะตัคเคทานิ เถโร มัยหัง ภาโร อะหัมปิ เถรัสสะ ภาโร

ลำดับนั้น พระอุปัชฌายะ บอกแก่สามเณรไปตามระเบียบและพระอาจารย์ผู้เป็นกรรมวาจา เอาบาตรมีสายคล้องตัวผู้มุ่งอุปสมบท บอกบาตรและจีวร ผู้มุ่งอุปสมบทพึงรับว่า "อามะ ภันเต" ๔ หน โดย

นัยหนหลัง แต่นั้นพระอาจารย์ ท่านสั่งให้ออกไปข้างนอก พึงลุกขึ้นเดินออกไปยืนอยู่ที่กำหนดไว้ และท่านสวดสมมุติตนเป็นผู้สอนซ้อม แล้วท่านออกไปสวดถามอันตรายิกธรรม พึงรับว่า "นัตถิ ภันเต" ๕ หน "อามะ ภันเต" ๘ หน โดยนัยหนหลัง แต่ชื่ออุปสัมปทาเปกขะและชื่อพระอุปัชฌายะต้องเปลี่ยนตามที่ท่านบอกไว้

ครั้นสอนซ้อมแล้ว ท่านกลับเข้ามาสวดขอเรียกอุปสัมปทาเปกขะ พึงเข้ามาในสังฆสันนิบาต กราบลงตรงหน้าพระอุปัชฌายะ ๓ หน แล้วนั่งลงคุกเข่าประณมมือเปล่งวาจาขออุปสมบท ว่าดังนี้

สังฆัมภันเต อุปะสัมปะทัง ยาจามิ อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ ทุติยัมปิ ภันเต สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ อุลลุมปะตุ มัง ภันเต สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ ตะติยัมปิ ภันเต สังฆัง อุปะสัมปะทัง ยาจามิ อุลลุมปะตุมัง ภันเต สังโฆ อะนุกัมปัง อุปาทายะ ฯ ถ้ามากตั้งแต่ ๒ องค์ขึ้นไป ยาจามิ เป็น ยาจามะ มัง เป็น โน ฯ

ในลำดับนั้น พระอุปัชฌายะกล่าวเผดียงสงฆ์แล้ว และพระอาจารย์สวดสมมติตนถามอันตรายิกธรรม อุปสัมปทาเปกขะ พึงรับว่า "นัตถิ ภันเต" ๕ หน "อามะ ภันเต" ๘ หน รับชื่อ ๒ หน โดยนัยหนหลังฯ แต่นั้นพึงนั่งฟังท่านสวดกรรมวาจาอุปสมบทไปจนจบ ครั้นจบแล้ว ท่านเอาบาตรออกจากตัวแล้วพึงกราบ ๓ หน แต่นั้น พึงนั่งพับเพียบประณมมือฟังพระอุปัชฌายะบอกอนุศาสน์ไปจนจบ และรับว่า "อามะ ภันเต" (จบวิธีอุปสมบทแบบธรรมยุตติกนิกาย)

พินทุผ้า อธิษฐานผ้า

พินทุผ้าทุกชนิด "อิมัง พินทุกัปปัง กะโรมิ" ฯ

อธิษฐานสังฆาฏิ "อิมัง สังฆาฏิง อะธิฏฐามิ" ฯ

อธิษฐานจีวร "อิมัง อุตตะราสังคัง อะธิฏฐามิ" ฯ

อธิษฐานสบง "อิมัง อันตะระวาสะกัง อะธิฏฐามิ" ฯ

กิจวัตร ๑๐ อย่าง คือ

๑. ลงอุโบสถ

๒. บิณฑบาตเลี้ยงชีพ

๓. สวดมนต์ไหว้พระ

๔. กวาดอาวาสวิหารลานพระเจดีย์

๕. รักษาผ้าครอง

๖. อยู่ปริวาสกรรม

๗. โกนผมปลงหนวดตัดเล็บ

๘. ศึกษาสิกขาบท และปฏิบัติพระอาจารย์

๙. เทศนาบัติ

๑๐. พิจารณาปัจจเวกขณะทั้ง ๔ เป็นต้น

กิจวัตร ๑๐ เหล่านี้เป็นกิจใหญ่ ควรที่ภิกษุจะต้องศึกษาให้ทราบความชัดและจำไว้เพื่อปฏิบัติสมควรแก่สมณสารูปแห่งตนฯ

ภิกษุไม่ควรฉันเนื้อ ๑๐ อย่าง คือ

๑. เนื้อมนุษย์	๒. เนื้อช้าง	๓. เนื้อม้า
๔. เนื้อสุนัข	๕. เนื้องู	๖. เนื้อราชสีห์

๗. เนื้อหมี ๘. เนื้อเสือโคร่ง ๙. เนื้อเสือดาว

๑๐. เนื้อเสือเหลืองฯ มังสะ ๑๐ อย่างนี้ ห้ามไม่ให้ภิกษุฉันและรับประเคนเป็นอันขาด

เข้าพรรษาและออกพรรษา

(เข้าพรรษา) อิมัส์มิง วิหาเร อิมัง เตมาสัง วัสสัง อุเปมิฯ

(ออกพรรษา) สังฆัมภันเต ปะวาเรมิ ทิฏเฐนะ วา สุเตนะ วา ปะริสังกายะ วา วะทันตุ มัง อายัส์มันโต อะนุกัมปัง อุปาทายะ ปัสสันโต ปะฏิกะริสสามิ ทุติยัมปิ ฯ ภันเต สังฆัง ปะวาเรมิ ฯลฯ ปะฏิกะริสสามิ ฯ ตะติยัมปิ ภันเต สังฆัง ปะวาเรมิ ฯลฯ ปะฏิกะริสสามิ ฯ

คำลาสิกขา

ภิกษุผู้ปรารถนาจะกลับไปสู่ความเป็นคฤหัสถ์ พึงกล่าวคำลาสิกขาบท ต่อหน้าภิกษุดังนี้ **"สิกขัง ปัจจักขามิ คิหีติ มัง ธาเรถะ"** ข้าพเจ้าลาสิกขาบท ท่านทั้งหลายจงจำข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นคฤหัสถ์ ฯ เมื่อถือเพศคฤหัสถ์แล้ว แสดงอุปาสะกัตตะเทศนาอีกวาระหนึ่ง แล้วรับศีลเพื่อทำให้มั่นอีกชั้นหนึ่ง ฯ

ทำวัตรเช้า

นมัสการ พระสถูป พระเจดีย์ พระพุทธรูป ฯ ๒ เวลา เช้า ๑ เย็น ๑ เป็นเวลาระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย ให้เจริญความเชื่อความเลื่อมใส บำเพ็ญภาวนามัยกุศล นมัสการเวลาเช้า พุทธาภิถุติ ธัมมาภิถุติ สังฆาภิถุติ ตั้งนะโม ๓ จบ แล้วสวด พุทธาภิถุติ ดังนี้

โย โส ตะถาคะโต อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา

เทวะมะนุสสานัง พุทโธภะคะวา ฯ โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง สัสสะมะณะพราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัต๎วา ปะเวเทสิ โย ธัมมัง เทเสสิ อาทิกัล๎ยาณัง มัชเฌกัล๎ยาณัง ปะริโยสานะกัล๎ยาณัง สาตถัง สะพ๎ยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นามามิ ฯ

(กราบลงหน ๑ แล้ว สวดธัมมาภิถุติ ดังนี้)

โย โส ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ ฯ ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบลงหน ๑ แล้วสวดสังฆาภิถุติ ดังนี้)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ ฯ ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ ฯ

(กราบลง ๑ หน แล้วนั่งลงเป็นปกติสวดคาถาประณามพระรัตนตรัย ดังนี้)

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสิฆาตะโก วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน โย

มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง สังโฆ สุเขตตาภยะติเขตตะสัญญิโต โย ทิฏฐะ สันโต สุคะตานุโพธะโก โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกังวัตถุตตะยังวันทะยะตาภิสังขะตังปุญญังมะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา ฯ

ถ้ามีเวลา ให้สวดสังเวคะปะริกิตตะนะปาฐะ ต่อไป และปาฐะนี้ภิกษุสวดเต็มที่ ถ้าสามเณรสวดลด "ภิกขูนัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา" ออกเสีย เมื่อสวดพร้อมกับภิกษุถึงบทลดเข้า สามเณรนิ่งเสีย พ้นบทนั้นแล้วสวดต่อไป แต่ที่คฤหัสถ์สวดนั้น จะบอกบทแปลกไว้เบื้องหลัง ฯ

สังเวคะปะริกิตตะนะปาฐะ ดังนี้

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต ฯ มะยันตัง ธัมมัง สุต๎วา เอวัง ชานามะ ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง ฯ สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา เสยยะถีทัง ฯ รูปูปาทานักขันโธ เวทะนูปาทานักขันโธ สัญญูปาทานักขันโธ สังขารูปาทานักขันโธ วิญญาณูปาทานักขันโธ เยสัง ปะริญญายะ ธะระมาโน โส ภะคะวา เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ เอวังภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี พะหุลา ปะวัต ตะติ รูปัง อะนิจจัง เวทะนา อะนิจจา สัญญา อะนิจจา

สังขารา อะนิจจา วิญญาณัง อะนิจจัง รูปัง อะนัตตา เวทะนา อะนัตตา สัญญา อะนัตตา สังขารา อะนัตตา วิญญาณัง อะนัตตา สัพเพ สังขารา อะนิจจา สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ ฯ เต มะยัง โอติณณามหะ ชาติยา ชะรามะระเณนะ โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ ทุกโขติณณา ทุกขะปะเรตา อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง อุทิสสะ อะระหันตัง สัมมาสัมพุทธัง สัทธา อะคารัสมา อะนะคาริยัง ปัพพะชิตา ตัส์มิง ภะคะวะติ พรัหมะจะริยัง จะรามะ ภิกขูนัง สิกขาสาชีวะสะมาปันนา ฯ ตัง โน พรัหมะจะริยัง อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ ฯ

(คฤหัสถ์สวดตั้งแต่ "อิธะ ตะถาคะโต" จนถึง "ปัญญา เยถาติ" แล้วสวดดังนี้ จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ สา สา โน ปะฏิปัตติ อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ ฯ อนึ่ง ถ้าสตรีสวด "เต มะยัง" นั้นให้แปลงเป็น "ตา มะยัง" บทว่า "ปะรินิพพานิโก" มีในฉบับ สีหฬเป็น "ปะรินิพพายิโก" ฉะนี้ทุกแห่ง)

ทำวัตรเย็น

(เวลาเย็น เวลาค่ำมีกาลเวลามากพึงนมัสการ พุทธาภิคีติ ธัมมาภิคีติ สังฆาภิคีติ มีอะนุสะระณะปาฐะอยู่เบื้องต้น ตั้ง นะโม ๓ หน แล้วว่า พุทธานุสสะตินะยะปาฐะดังนี้)

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัล์ยาโณ กิตติสัทโท

อัพภุคคะโต อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ (หยุดระลึกความตามปาฐะที่ว่ามา ย่อหรือพิสดารตามสมควร แล้วสวดพุทธาภิคีติ ดังนี้)

พุทธ์วาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง ฯ พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง พุทธัสสาหัส์มิ ทาโส วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม พุทธัสสาหังนิยยาเทมิสะรีรัญชีวิตัญจิทังวันทังโตหังจะริสสามิ พุทธัสเสวะสุโพธิตังนัตถิเม สะระณังอัญญังพุทโธเม สะระณัง วะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน พุทธัง เม วันทะมาเนนะ ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ (จบคาถานี้แล้ว กราบลงหน ๑ หมอบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง ฯ พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ ฯ (จบแล้วนั่งว่า ธัมมานุสสะตินะยะปาฐะ ดังนี้)

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ฯ

(หยุดระลึกความตามปาฐะที่ว่ามา ย่อหรือพิสดารตามสมควร แล้วสวดธัมมาภิคีติ ดังนี้)

ส๎วากขาตะตาติคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย โย มัคคะปา

กะปะริยัตติวิโมกขะเภโท ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง ฯ ธัมโม โย สัพพะปะณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิตัง สิเรนะหัง ธัมมัสสาหัส๎มิ ทาโส วะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม ธัมมัสสาหังนิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง วันทันโตหัง จะริสสามิ ธัมมัสเสวะสุธัมมะตัง นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา (จบคาถานี้แล้วกราบลงหน ๑ หมอบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง ฯ ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม ฯ (จบแล้วนั่งว่า สังฆานุสสะตินะยะปาฐะ ดังนี้)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ฯ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

(หยุดระลึกความตามปาฐะที่ว่ามา ย่อหรือพิสดารตามสมควรแล้วสวดสังฆาภิคีติ ดังนี้)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต

วันทามะหัง ตะมะริยานะ คะณัง สุสุทธัง ฯ สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิตัง สิเรนะหัง สังฆัสสาหัสฺมิ ทาโส วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม สังฆัสสาหังนิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง วันทันโตหัง จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณังวะรัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน สังฆัง เมวันทะมาเนนะ ยัง ปุญญัง ปะสุตตัง อิธะ สัพเพปิ อันตะรายา เมมาเหสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ (จบคาถานี้แล้ว กราบลงหน ๑ หมอบลงว่า)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตังมะยา ยัง ฯ สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง กาลันตะเรสังวะริตุง วะ สังเฆ ฯ (สตรีเล่าบ่นและสวดแปลกอย่างนี้ "พุทธัสสาหัสฺมิ ทาสีวะ ฯ ธัมมัสสาหัสฺมิ ทาสีวะ ฯ สังฆัสสาหัสฺมิทาสีวะ ฯ วันทันตีหัง ฯ "พุทธัง เม วันทะมานายะ ฯ ธัมมัง เมวันทะมานายะ ฯ สังเฆ เม วันทะมานายะ ฯ" ถ้าคฤหัสถ์ทั้งบุรุษและสตรีสวด มีความรังเกียจด้วย อสภาวะนิรุตินิ่งอยู่ บุรุษจะสวดว่า"วันทะมาโน จะริสสามิ" สตรีจะสวดว่า "วันทะมานา จะริสสามิ"ดังนี้พร้อมกันไป ดัง คะโต คะตา ฉะนั้นก็ควรแปลว่าไหว้อยู่เหมือนกัน)

กรวดน้ำอิมินา

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปัชฌายา คุณุตตะราอาจาริยูปะการา จะ มาตาปิตา จะ ญาตะกา ปิยา มะมัง สุริโยจันทิมา ราชา คุณะวันตา นะราปิ จะ พรัหมะมารา จะ อินทาจะตุโลกะปาลา จะ เทวะตา ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ มัชฌัตตา

เวริกาปิ จะ สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ ปุญญานิ ปะกะตานิ เม สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ ขิปปัง ปาเปถะ โว มะตัง ฯ อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุททิเสนะ จะ ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ ตัณหุปาทานะเฉทะนัง เย สันตาเน หินา ธัมมา ยาวะ นิพพานะโต มะมัง นัสสันตุ สัพพะทาเยวะ ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว อุชุจิตตัง สะติปัญญา สัลเลโข วิริยัมหินา มารา ละภันตุ โนกาสัง กาตุญจะ วิริเยสุ เม พุทธาทิปะวะโร นาโถ ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง เต โสตตะมานุภาเวนะ มาโรกะสัง ละภันตุ มา ฯ

กรวดน้ำยังกิญจิ

ยังกิญจิ กุสะลัง กัมมัง กัตตัพพัง กิริยัง มะมะ กาเยนะ วาจามะนะสา ติทะเส สุคะตัง กะตัง เย สัตตา สัญญิโน อัตถิ เย จะ สัตตา อะสัญญิโน กะตัง ปุญญะผะลัง มัยหัง สัพเพ ภาคี ภะวันตุ เต เย ตัง กะตัง สุวิทิตัง ทินนัง ปุญญะผะลัง มะยา เย จะ ตัตถะ นะ ชานันติ เทวา คันต์วา นิเวทะยุง สัพเพ โลกัมหิ เย สัตตา ชีวันตาหาระเหตุกา มะนุญญัง โภชะนัง สัพเพ ละภันตุ มะมะ เจตะสาติ ฯ

วิธีแสดงอาบัติ

(พรรษาอ่อนว่า) สัพพา ตา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า ๓ หน) สัพพา คะรุละหุกา อาปัตติโย อาโรเจมิ (ว่า ๓ หน) อะหัง ภันเต สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย อาปัตติโย อาปัชชิง ตา ตุมหะ มูเล ปะฏิเทเสมิ ฯ

(พรรษาแก่รับว่า) ปัสสะสิ อาวุโส ตา อาปัตติโย ฯ

(พรรษาอ่อนรับว่า) อุกาสะ อามะ ภันเต ปัสสามิ ฯ

(พรรษาแก่รับว่า) อายะติง อาวุโส สังวะเรยยาสิ ฯ

(พรรษาอ่อนรับว่า) สาธุ สุฏฐุ ภันเต สังวะริสสามิ ทุติยัมปิ สาธุ สุฏฐุ ภันเต สังวะริสสามิ ตะติยัมปิ สาธุ สุฏฐุ ภันเต สังวะริสสามิ นะ ปุเนวัง กะริสสามิ นะ ปุเนวัง ภาสิสสามิ นะ ปุเนวัง จินตะยิสสามิ ฯ (จบอ่อน)

(แก่พรรษา) สัพพา ตา อาปัตติโย อาโรเจมิ ฯ (ว่า ๓ หน) สัพพา คะรุละหุกา อาปัตติโย อาโรเจมิ ฯ (ว่า ๓ หน) อะหัง อาวุโส สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย อาปัตติโย อาปัชชิง ตา ตุยหะ มูเล ปะฏิเทเสมิ ฯ

อ่อนรับว่า ฯ อุกาสะ ปัสสะถะ ภันเต ตา อาปัตติโย ฯ

แก่รับว่า ฯ อามะ อาวุโส ปัสสามิ ฯ

อ่อนรับว่า ฯ อายะติง ภันเต สังวะเรยยาถะ ฯ

แก่รับว่า ฯ สาธุ สุฏฐุ อาวุโส สังวะริสสามิ ทุติยัมปิ สาธุ สุฏฐุ อาวุโส สังวะริสสามิ ตะติยัมปิ สาธุ สุฏฐุ อาวุโส สังวะริสสามิ นะ ปุเนวัง กะริสสามิ นะ ปุเนวัง ภาสิสสามิ นะ ปุเนวัง จินตะยิสสามิ ฯ

วิธีแสดงอาบัติแบบใหม่

ภิกษุผู้ต้องอาบัติพึงเข้าไปหาภิกษุรูปหนึ่ง แล้วทำผ้าห่มเฉวียงบ่า นั่งกระโหย่งประณมมือกล่าวว่า

แก่ว่า อะหัง อาวุโส อิตถันนามัง อาปัตติง อาปันโน ตัง ปะฏิเทเสมิ ฯ

อ่อนว่า อะหัง ภันเต อิตถันนามัง อาปัตติง อาปันโน ตัง ปะฏิเทเสมิ ฯ

ผู้รับ แก่ว่า ปัสสะสิ อาวุโส

อ่อนว่า ปัสสะถะ ภันเต

ผู้แสดง แก่ว่า อามะ อาวุโส ปัสสามิ

อ่อนว่า อามะ ภันเต ปัสสามิ

ผู้รับ แก่ว่า อายะติง อาวุโส สังวะเรยยาสิ

อ่อนว่า อายะติง ภันเต สังวะเรยยาถะ

ผู้แสดง แก่ว่า สาธุ สุฏฐุ อาวุโส สังวะริสสามิ

อ่อนว่า สาธุ สุฏฐุ ภันเต สังวะริสสามิ

คำว่า "อิตถันนามัง" ให้เปลี่ยนเป็นชื่ออาบัติที่ต้องดังนี้ ถุลลัจจะยัง, นิสสัคคิยัง, ปาจิตติยัง, ปาจิตติยัง, ทุกกะฏัง, ทุพภาสิตัง ถ้าต้องอาบัติหลายตัว มีวัตถุอย่างเดียวกัน เช่น ปาจิตตีย์เป็นตัวอย่างใช้ "สัมพะหุลา" ต่อเป็น "อะหัง ภันเต สัมพะหุลา ปาจิตติยา อาปัตติโย อาปันโน ตา ปะฏิเทเสมิ ฯลฯ" เหมือนข้างต้น ถ้าอาบัติหลายตัวมีวัตถุต่างๆ กัน เช่นต้องอาบัติปาจิตตีย์ใช้ "นานาวัตถุกาโย" ต่อเป็น "อะหัง ภันเต สัมพะหุลา นานาวัตถุกาโย ปาจิตติยาโย อาปัตติโย อาปันโน ตา ปะฏิเทเสมิ ฯลฯ" เหมือนข้างต้น ถ้าอาบัติ ๒ ตัวใช้ "เท็ว" ถ้า ๓ ตัวขึ้นไปใช้ "สัมพะหุลา"

ถ้าสงสัยอยู่พึงแสดงดังนี้ "อะหัง อาวุโส อิตถันนามายะ อาปัตติยา เวมะติโก ยะทา นิพเพมะติโก ภะวิสสามิ ตะทา ตัง อาปัตติง ปะฏิกะริสสามิ" คำว่า "อาวุโส" ผู้แสดงอ่อนกว่าเปลี่ยนเป็น "ภันเต" คำว่า "อิตถันนามายะ" พึงเปลี่ยนเป็นชื่ออาบัติ ฯ

อาราธนาต่างๆ อาราธนาศีล

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ อาราธนาศีล ๘ ในวันพระก็แบบเดียวกัน ต่างกันแต่เปลี่ยน "ปัญจะ" เป็น "อัฏฐะ" เท่านั้น

อาราธนาอุโบสถศีล

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ ฯ ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ ฯ ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ ฯ

อาราธนาปริตต์

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะภะยะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะโรคะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง ฯ

อาราธนาธรรม

พรัหมา จะ โลกาธิปะตี สะหัมปะติ กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะชาติกา เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง ฯ

คำให้ศีล

เมื่อคฤหัสถ์อาราธนาศีลแล้ว พระพึงให้ศีลดังต่อไปนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ ฯ (ว่า ๓ หน)

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ

ติสะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง ฯ ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

(สรุป) อิมานิ ปัญจะ สิกขาปะทานิ สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัสมา สีลัง วิโสธะเย ฯ

ถ้าให้ศีล ๘ พึงว่า นะโมและสรณคมน์เหมือนกัน ศีลก็เหมือนกัน เปลี่ยนแต่ข้อที่ ๓ เป็น "อะพรัหมะจะริยา" ตั้งแต่ข้อที่ ๖ ไป ดังนี้ ฯ

วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะมาลาคันธะ วิเลปะนะธาระณะมัณฑะ

นะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขา ปะทัง สะมาทิยามิ อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ฯ

(สรุป) เหมือนศีล ๕ เปลี่ยนแต่ "ปัญจะ" เป็น "อัฏฐะ" เท่านั้น

(ถ้าให้อุโบสถศีล ใช้นำว่าต่อท้ายข้อ ๘ ดังนี้)

อิมัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง สัมมะเทว อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ (สรุป) อิมานิ อัฏฐะ สิกขาปะทานิ อุโปสถะสีละวะเสนะ สาธุกัง กัต๋วา อัปปะมาเทนะ รักขิตัพพานิ สีเลนะ สุคะติง ยันติ ฯลฯ สีลัง วิโสธะเย

บอกศักราชเทศนา

อิทานิ ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ปรินิพพานะโต ปัฏฐายะ เอกูนะ ปัญจะนะวุฒิสังวัจฉะรุตตะระจะตุสะตาธิกานิ เท่ว สังวัจฉะระสะหัสสานิ อะติกกันตานิ ปัจจุปันนะกาละวะเสนะ จิตตะมาสัสสะ เอกูนะวีสะติมัง ทินังวาระวะเสนะ ปะนะ จันทะวาโร โหติ เอวัง ตัสสะ ภะคะวะโต ปะรินิพพานา สาสะนายุกาละคะณะนา สัลลักเขตัพพาติ ฯ

ศุภมัสดุ พระพุทธศาสนายุกาล จำเดิมแต่ปรินิพพานแห่งองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาค อรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น บัดนี้ล่วงแล้ว ๒๔๙๙ พรรษา ปรัตยุบันสมัยเมษายนมาส สุรทินที่ ๑๙ จันทวาร พระพุทธศาสนายุกาลจำเดิมแต่ปรินิพพานแห่งองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น มีนัยอันจะพึงกำหนดนับด้วยประการฉะนี้ ฯ

คำถวายทานต่าง ๆ คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ ฯ (ว่า ๓ หน หนที่ ๓ ลากเสียง โอโณชะยามะ ให้ช้าพอให้สังเกตได้ว่าจะจบ แบบนี้กฐินหลวงสำหรับถวายพระวัดมหานิกาย ฯ)

อิมัง ภันเต สะปะริวารัง กะฐินะทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะทุสสัง ปะฏิคคัณหาตุ ปะฏิคคะเหต์วา จะ อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง อัตถะระตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ (แบบนี้กฐินหลวงสำหรับถวายพระวัดธรรมยุติ ฯ)

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต ปังสุกุละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ปังสุกุละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต วัสสิกะสาฏิกะจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ วัสสิกะสาฏิกะจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำถวายสังฆทาน

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ

สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำถวายสลากภัตต์

เอตานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ อะสุกัฏฐาเน ฐะปิตานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำถวายข้าวสาร

อิมานิ มะยัง ภันเต ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ตัณฑุลานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำถวายผ้าไตร

อิมานิ มะยัง ภันเต เตจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ เตจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

ใบปวารณา

ข้าพเจ้าขอน้อมถวาย ปัจจัยสี่ มีราคา..................บาท ....สตางค์ ได้มอบไว้ที่ไวยาวัจกรของพระคุณเจ้าแล้ว เมื่อจำนงอย่างใดในสิ่งควรแก่สมณะบริโภค โปรดเรียกจาก ไวยาวัจกรของพระคุณเจ้านั้น เทอญ ฯ

..........................ผู้ถวาย

คำสอนสมเด็จองค์ปฐม

พระพุทธเจ้าองค์แรกสมัยท่านเป็นมนุษย์อายุ ๘ หมื่นปี

****

"ดูก่อนท่านทั้งหลาย ท่านที่มาประชุมทั้งหมด จะเป็น เทวดาก็ดี นางฟ้าก็ดี พรหมก็ดี **ขอทุกท่าน จงอย่าลืมความตาย** นั่นหมายถึงว่า การจุติ ลืมความเป็นทิพย์เสีย อย่าเพลิดเพลินเกินไป อย่ามีความสุขเกินไป และมันจะทุกข์ทีหลัง จงดูภาพมนุษย์ว่า มนุษย์เมืองไหนบ้างที่น่าเกิด ดินแดนไหนที่มีความสุขไม่มีการงาน เราจะมองไม่เห็นความสุขของมนุษย์ เมืองมนุษย์มีแต่ความทุกข์ ต้องประกอบกิจการงานทุกอย่าง ต้องกระทบกระทั่งกับอารมณ์ มีความปรารถนาไม่ค่อยจะสมหวังทุกอย่าง ต้องใช้แรงงาน

แต่ว่ามาเป็นเทวดา มาเป็นนางฟ้า ทุกอย่างหมดสิ้น นั่นหมายถึงว่าไม่ต้องทำอะไรทั้งหมด ร่างกายเป็นปกติ ร่างกายเยือกเย็นอบอุ่นไม่ต้องห่มผ้า และมีความปรารถนาสมหวังก็หมายความถ้าจะ

ไปทางไหน ก็สามารถลอยไปถึงที่นั่นได้ทันทีทันใด ความป่วยไม่มี ความแก่ไม่มี ร่างกายไม่มีการเปลี่ยนแปลง **ความเป็นทิพย์อย่างนี้ท่านทั้งหลายจงอย่ามัวเมา จงอย่ามีความเข้าใจผิดว่า เราจะอยู่ที่นี่ตลอดกาล ตลอดสมัย**

ทั้งนี้เพราะอะไรเพราะอายุเทวดาก็ดี นางฟ้าก็ดี พรหมก็ดี มีอายุจำกัดตามบุญวาสนาบารมี **ถ้าหมดบุญวาสนาบารมีก็ต้อง จุติ คือ ตาย** แต่ว่าท่านทั้งหลาย จงอย่าลืมว่า เทวดาก็ดี นางฟ้าก็ดี พรหมทั้งหมดที่นั่งอยู่ที่นี่ทั้งหมด แม้แต่จะเป็นพระอริยเจ้าที่ท่านเป็นพระอริยเจ้าก็มาก จงอย่าลืมว่าทุกท่านยังมีบาปติดตัวอยู่ และการสะสมบาปมาเป็นชาติๆ ยังมีมากมาย"

(พอพระพุทธเจ้าตรัสอย่างนี้ บรรดาท่านทั้งหลาย อาตมาก็ใช้กำลังใจ ดูร่างกายเทวดานางฟ้ากับพรหมเห็นเงาบาปอยู่ในหน้ามาก เป็นอันว่าทุกองค์ ต่างองค์ ต่างมีบาป แต่ก็มาเป็น

เทวดาเป็นนางฟ้า เป็นพรหมได้ แล้วก็ดูตัวเองเวลานั้น ร่างกายของตัวเอง ก็เป็นทิพย์ บาปมันก็ท่วมท้นเหมือนกัน ต่อไปองค์สมเด็จพระภควันต์ทรงตรัสว่า

"ภิกขุเว..ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย (เวลานั้นมีพระมาด้วยหลายองค์) และท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี่ทั้งหมด จงอย่าลืมว่า ทุกท่าน มีบาป ติดตัวมามากมาย อาศัยบุญเล็กน้อย ก่อนจะตาย จิตใจนึกถึงบุญก่อน จึงได้มาเกิด บนสวรรค์บ้าง มาเกิดบนพรหมบ้าง ถ้าหากว่า ท่านจุติเมื่อไร โน่น..นรก (ท่านชี้มือลงเห็นนรกไฟสว่างจ้า แดงฉานไปหมด) ท่านทั้งหลาย จะต้องพุ่งหลาว ลงนรก เพราะใช้กฎของกรรมคือบาป ชำระหนี้บาป กว่าจะมาเกิดเป็นคนก็นานหนักหนา และมาเป็นคนแล้ว ก็ไม่แน่ว่าจะ ได้กลับมาเป็นเทวดา นางฟ้า หรือพรหมใหม่

ทั้งนี้เพราะอะไร ก็เพราะว่า เป็นคนอาจจะทำบาปใหม่ อาจลงนรกไปใหม่ก็ ได้ฉะนั้นเมื่อท่าน

ทั้งหลายมาถึงที่นี่มาอยู่สวรรค์ก็ดีพรหมก็ดี เป็นทางครึ่งหนึ่งของนิพพาน ระหว่างมนุษย์กับนิพพานเป็น อันว่า ท่านทั้งหลายได้ครึ่งทาง การมาได้ครึ่งทางของท่าน ท่านทั้งหลายจงดูนั่น นิพพาน !

(ท่านยกมือชี้ขึ้น ให้ดูพระนิพพาน เวลานั้นเทวดา นางฟ้า กับพรหมทั้งหมด อาตมาก็เหมือนกันเห็นพระนิพพานสว่างไสวจ้า มีวิมานสีเดียวกันคือสีแก้วแพรวพราว เป็นระยับ เป็นแก้วสีขาว พระอรหันต์ทั้งหลาย ที่อยู่ที่นั่น มีความสุขขนาดไหนมีความเข้าใจหมด รู้หมดเห็นหมดแล้วองค์สมเด็จพระบรมสุคต ก็ทรงกลับมาพูดกับเทวดากับนางฟ้าใหม่ว่า)

"ท่านทั้งหลายจงหวังตั้งใจคิดว่า ถ้าการจุติมีคราวนี้ถ้าบุญวาสนาบารมี ของเรานี้ สิ้นสุดลงเราจะไม่ไปเกิดเป็นมนุษย์ เราจะไม่เกิดเป็นเทวดา เราจะไม่เกิดเป็นนางฟ้า เราจะไม่ไปเกิดเป็นพรหม เราต้องการไปพระนิพพานจุดเดียว

และการไปนิพพานนี้ ท่านทั้งหลาย**ต้องยึดอารมณ์พระนิพพานเป็นสำคัญ** สำหรับพรหมก็ดี เทวดานางฟ้าเก่าๆ ก็ดี อาตมาไม่หนักใจ ทั้งนี้เพราะมีความเข้าใจแล้ว (ก็แสดงว่า พรหม เทวดา นางฟ้าเก่า ๆ เป็นพระอริยเจ้ามาก)”

ที่มีความเป็นห่วง ก็เป็นห่วง เทวดา นางฟ้าใหม่ๆ ที่มาเกิดใหม่ๆ จะหลงความเป็นทิพย์ นั่นหมายความจะมีความเพลิดเพลิน ในความเป็นทิพย์ยังมีความรู้สึกว่าเราจะเกิดอยู่ที่นี่ตลอดไป จะไม่มีการจุติ จะไม่มีการเคลื่อน อันนี้เป็นความเห็นที่ผิด **จงคิดตามนี้ เพื่อพระนิพพาน นั่นคือ จงมีความรู้สึกว่า เราจะต้องจุติวันนี้ไว้เสมอ และอาการของชีวิตนี่ เป็นของที่ไม่แน่นอน เราจะตายเมื่อไหร่ก็ได้ ความตายเป็นของเที่ยง ความเป็นอยู่เป็นของไม่เที่ยง**

เมื่อคิดอย่างนี้แล้วทุกท่านจงอย่าประมาท จงใช้ปัญญาพิจารณาความดีของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ ว่าท่านทั้งหลายควรจะเคารพไหม **ถ้าจิตใจของท่าน มีความศรัทธา มีความเคารพ ในพระพุทธเจ้า ในพระธรรม ในพระอริยสงฆ์ ก็เป็นอาการ ขั้นที่สอง ที่ท่านจะไปนิพพานได้**

หลังจากนั้นขอท่านทั้งหลาย จงทรงศีลให้บริสุทธิ์ จะเป็น ศีล ๕ ก็ตาม ศีล ๘ ก็ตาม กรรมบถ ศีล ๑๐ ก็ตาม ศีล ๒๒๗ ก็ตาม "(พอท่านพูดถึงศีล ๒๒๗ ก็คิดในใจว่า เทวดาจะไปบวชที่ไหนองค์สมเด็จพระจอมไตรก็หันหน้ามาตรัสว่า)

"ฤาษี.. เทวดา เขาไม่ต้องบวช อย่างเทวดาชั้นยามาก็ดี ชั้นดุสิตก็ดี อย่างนี้ เขามีศีลครบถ้วนบริบูรณ์ทั้ง ๒๒๗ เหมือนกับ ความเป็นพระ พรหมก็ตามก็เช่นเดียวกัน ทุกท่านอยู่ด้วย ธรรมปีติ ทุก

ต่างๆ มนุษย์มีความหิว มีความกระหาย มีความอยาก มีความต้องการไม่สิ้นสุด สิ่งทั้งหลายที่ก่อสร้างขึ้นมาแล้วจะเป็นทรัพย์สินยังไงก็ตามในเมื่อเราตายจากความเป็นมนุษย์เราก็หมดสิทธิ์ อย่างบางท่านเป็นพระมหากษัตริย์ อยู่ในพระราชฐานดี ๆ สร้างไว้เป็นเป็นที่หวงแหน คนภายนอกเข้าไม่ได้ เข้าได้แต่คนภายใน

แต่ว่าท่านทั้งหลาย เมื่อตายมาแล้ว กลับไปเกิดเป็นคน หากว่าท่านไม่ได้เกิดในตระกูลกษัตริย์ตามเดิม ท่านเป็นประชาชนคนภายนอก ท่านจะไม่มีสิทธิ์เข้าเขตนั้นเลย ทั้งๆ ที่เป็นของที่ท่าน สร้างเอาไว้ ท่านทำเอาไว้ทุกอย่าง แล้วท่านจะไม่มีสิทธิ์ นี่ความไม่แน่นอนของความเป็นมนุษย์ มันเป็นทุกข์อย่างนี้ ถ้าเกิดเป็นคนก็ต้องหยุด ต้องเดินไปเดินมาทำกิจการงานทั้งวันเพื่อผลประโยชน์หน่อยเดียว คือ เงิน ถ้าไม่มีเงินก็ไม่สามารถจะมีชีวิตทรงตัวอยู่ได้

ท่านอยู่ด้วยความสุขเขาไม่อาบัติ สิ่งที่จะเป็นอาบัติไม่มี สิ่งที่จะเป็นบาปไม่มี" (แล้วท่านก็กลับ หันหน้าไปหาเทวดา นางฟ้า กับพรหมว่า)

ขอทุกท่านจงอย่าลืมคิดว่า เราจะเป็นผู้มีศีล ให้ตั้งเฉพาะศีล ๕ ก็ดี ศีล ๘ ก็ได้ ศีล ๑๐ ก็ได้ กรรมบถ ๑๐ ก็ได้ ศีล ๒๒๗ ก็ ได้ตั้งใจไว้ว่า เราจะไม่ละเมิดศีล หลังจากนั้นจึงมีจิตใช้ปัญญาคิดว่า การเกิดเป็นเทวดาก็ดีเป็นนางฟ้าก็ดีมีสภาพไม่เที่ยง จะต้องมีการจุติเป็นวาระสุดท้ายในเมื่อการจุติเกิดขึ้น อารมณ์จะทุกข์ จงคิดไว้เสมอว่า เราจะต้องจุติ ในเมื่อเราจะต้องจุติ เราจะไม่ยอมลงอบายภูมิ เราจะไม่เกิดเป็นมนุษย์

ท่านทั้งหลายจงดูภาพของมนุษย์ (แล้วพระองค์ก็ชี้มาที่เมืองมนุษย์) มนุษย์เต็มไปด้วยความวุ่นวาย มนุษย์เต็มไปด้วยความโสโครก มนุษย์เต็มไปด้วยความทุกข์ มนุษย์เต็มไปด้วยการงาน

เพราะมีความจำเป็นต้องหาเงิน (ในเมื่อท่านตรัสอย่างนี้แล้วก็บอกว่า)

จงอย่าคิดเป็น มนุษย์ต่อไป ตัดความเป็นมนุษย์เสีย เลิกความหมายความเป็นมนุษย์ เห็นว่าโลกมนุษย์เป็นทุกข์ มนุษย์มีสภาพไม่เที่ยง ไม่มีการทรงตัว มีความเกิดขึ้น และมีความเปลี่ยนแปลง มีความแก่ มีความป่วย ในการพลัดพรากจากของรักของชอบ มีความตายในที่สุด **และจงอย่าอยากเป็นเทวดา อยากเป็นนางฟ้า เป็นพรหมต่อไป เพราะเทวดา นางฟ้า กับพรหม ก็มีสภาพไม่เที่ยงเหมือนกัน**

เมื่อมีความเกิดขึ้นในเบื้องต้น ก็มีความเปลี่ยนแปลงไปธรรมดาก็มีความจุติไปในที่สุด ทุกคนหวังนิพพานเป็นที่ไปตั้งใจไว้เสมอว่า เราจะเป็นผู้มีศีล เราจะนับถือพระไตรสรณคมน์ คือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสงฆ์ แล้วก็เรา

จะต้องจุติในวัน ข้างหน้า ตถาคตมีความรู้สึกว่า ท่านทั้งหลายที่เป็นเทวดานางฟ้าพรหมเก่า ๆ มีความเข้าใจดีแล้ว (คำว่าเข้าใจ บรรดาท่านพุทธบริษัท หมายถึงว่าเขาปฏิบัติได้นี่ คืออารมณ์พระโสดาบันกับอารมณ์พระอรหันต์)

สำหรับเทวดานางฟ้าและพรหมใหม่ ๆ จงตั้งใจไว้เสมอว่า จงลืมความเป็นทิพย์เสีย อย่าเพลิดเพลินเกินไป อย่ามีความสุขเกินไป และมันจะทุกข์ทีหลัง ตั้งใจคิดว่า ความสุขที่ได้มานี่ เราได้มาจากบุญเล็กน้อยเท่านั้น และบาปใหญ่ที่ขังอยู่ที่ตัวเรายังมีอยู่ถ้าเราเผลอไม่สร้างความดี ในเมื่อจุติความเป็นเทวดาหรือพรหมในภพนี้แล้ว ทุกคนจะต้องลงอบายภูมิ

จงดูภาพนรกว่า ขุมไหนบ้างที่น่าอยู่น่ารักมันไม่น่าอยู่ไม่น่าเกิดดินแดนไหนที่มีความสุขไม่มีการงานเราจะมองไม่เห็นความสุขของมนุษย์ และก็ดู

เทวดานางฟ้ากับพรหม มนุษย์ที่เดินเกลื่อนกล่นทุกคน อยู่ในเมืองมนุษย์ เคยเป็นเทวดา เคยเป็นนางฟ้า เคยเป็นพรหมมาแล้ว แต่ท่านทั้งหลาย จงตั้งใจไว้เฉพาะนิพพาน จงดูภาพพระนิพพานให้ชัดเจนแจ่มใสว่า ดินแดนพระนิพพาน ไม่มีที่สิ้นสุด ... (เมื่อพระองค์ตรัสเพียงเท่านี้ พระองค์ก็จบ)

สรุปคำสอนสมเด็จองค์ปฐม

(หลวงพ่อได้สรุปใจความสั้น ๆ ตามที่ท่านเทศน์ไว้ดังนี้)

****

"ท่านทั้งหลาย การหลบหลีกไม่ต้องตกอบายภูมิ มีนรกเป็นต้นเป็นของไม่ยาก

๑. ขอทุกท่านจงอย่าลืมความตาย จงคิดว่าความตายอาจจะมีกับเราเดี๋ยวนี้ไว้เสมอ ๆ

๒. เคารพพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยะสงฆ์ด้วยศรัทแท้ (ด้วยความจริงใจ)

๓. มีศีลบริสุทธิ์เป็นปกติ และ

๔. เป็นกรณีพิเศษปฏิเสธการเกิด เป็นมนุษย์ เทวดา นางฟ้า และพรหม ในชาติต่อไปทุกท่านเห็นพระนิพพานแล้ว ตั้งใจไปพระนิพพานโดยเฉพาะ เท่านี้ทุกท่านจะหนีอบายภูมิพ้นและไปพระนิพพานได้ในที่สุด”

หมายเหตุ *: เทศน์ที่* ***“เทวสภา”*** *วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๓๕ เวลา ๐๘.๐๐ น. พระเดชะพระคุณหลวงพ่อ****พระราชพรหมยาน*** *เมตตาเล่าให้ลูกหลานฟังเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๕ เวลา ๒๑.๐๐ น.*

พิธีสวดมนต์และแผ่เมตตา อานิสงส์มหาศาลแด่ตัวท่านเองและครอบครัวของท่าน ชีวิตท่านและครอบครัวของท่านจะเจริญรุ่งเรือง สวดมนต์ก่อนนอนแล้วแผ่เมตตาจนหลับไปเลย

คำนมัสการ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต
สัมมา สัมพุทธัสสะ
(สวด ๓ จบ)

สรณคมน์

พุทธัง สะระนัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระนัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระนัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระนัง คัจฉามิ

ห้อง ๑ พระพุทธคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปัณโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

ห้อง ๒ พระธรรมคุณ

*สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพวิญญูหีติ**

ห้อง ๓ พระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ

อัฏฐะปุริสะปุคคะลา

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย

อัญชะลี* กะระณีโย

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

สวดจบ ๓ ห้องแล้ว ให้สวดห้อง ๑ มากกว่าอายุ ๑ จบ เช่น อายุ ๓๐ ให้สวด ๓๑ จบ แล้วแผ่เมตตา จนกว่าจะหลับไปเลย

วิธีการแผ่เมตตา

- คำภาวนาแบบย่อ คือ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
- คำภาวนาแบบเต็ม คือ ขอให้เรา ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลายขอให้ศัตรูทั้งหลาย จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่มีศัตรูไม่มีความวิตกกังวล ไม่มีความเศร้าโศกพยาบาท ไม่มีความทุกข์กายทุกข์ใจ จงมีความสุขรักษาตนอยู่เถิด ยิ้มไว้ไม่ทุกข์ สนุกดีเดินทางก็ภาวนา ภาวนาให้ขึ้นใจทั้งวัน ขับรถก็ภาวนา นอนภาวนาจนกว่าจะหลับไปเลย

น้ำร้อน ยาพิษ ศรัตราวุธ ทำอันตรายไม่ได้เลย

การแผ่เมตตาจะขึ้นรถลงเรือเดินทางก็แผ่ไปตลอด ภาวนาในใจให้ติดเป็นนิสัยท่านทำตามที่บอกมานี้ ก็ ๓ เดือน หรือ ๑ ปี ชีวิตของท่านจะเจริญรุ่งเรืองเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ให้พิสูจน์ดูได้ อย่าเพิ่งเชื่อแล้วท่านจะร้องอ๋อดีจริง ๆ ดังที่หมอโพธิ์อินทรีโอสถแนะนำ

อานิสงส์ของการบรรพชา–อุปสมบท

บรรพชา หมายความว่า บวชเป็นเณร

อุปสมบท หมายความว่า บวชเป็นพระ

ท่านที่บรรพชาในพระพุทธศาสนาเป็นสามเณร อันนี้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า ท่านที่บรรพชาเอง คือ เณร ถ้าประพฤติปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามระบอบพระธรรมวินัย สำหรับท่านผู้เป็นเณรย่อมได้อานิสงส์ คือ ถ้าตายจากความเป็นคน ถ้าจิตของตนมีกุศลธรรมดา ไม่สามารถจะทรงจิตเป็นฌาน ท่านผู้นั้นจะเสวยความสุขบนสวรรค์ได้ ๓๐ กัป

แต่ถ้าหากว่าจิตของตนเกือบเป็นฌาน ได้ฌานสมาบัติ ถ้าตายจากความเป็นคน ก็จะเกิดเป็นพรหม มีอายุถึง ๓๐ กัป เช่นกัน

สำหรับบิดามารดาของบุคคลผู้บวชเป็นสามเณร ย่อมได้อานิสงส์คนละ ๑๕ กัป หมายความว่าบิดามีอานิสงส์ ๑๕ กัป มารดามีอานิสงส์เสวย

ความสุขบนสวรรค์หรือพรหมโลก ๑๕ กัป เช่นกัน

ท่านที่อุปสมบทเป็นพระด้วยตนเอง และต้องปฏิบัติชอบประกอบไปด้วยคุณธรรม คือมีพระธรรมวินัยเป็นสำคัญ จะมีอานิสงส์อยู่เป็นเทวดาหรือพรหม ๖๐ กัป

สำหรับบิดามารดา คนละ ๓๐ กัป

สำหรับผู้ที่ไม่ใช่บิดามารดาของกุลบุตรที่อุปสมบทบรรพชาเป็นผู้ช่วยในการบวช ด้วยการร่วมจตุปัจจัยมากบ้างน้อยบ้าง ให้สิ่งของบ้างช่วยขวนขวายในกิจการงานในการที่จะอุปสมบทบ้าง หรือเอาแรงงานเข้าไปช่วย อย่างนี้องค์สมเด็จพระพิชิตมารบรมศาสดากล่าวว่า ท่านผู้นั้นจะมีอานิสงส์เสวยความสุขอยู่บนสวรรค์หรือในพรหมโลกคนละ ๘ กัป แต่ถ้าหากเป็นคนฉลาด อย่างเช่นเขาบวชพระกัน ๔๒ องค์ เราก็บำเพ็ญกุศลช่วยในการบวชพระ ไม่เจาะจงเฉพาะท่านผู้ใดผู้หนึ่ง เรียกว่าช่วยทั้ง ๔๒ องค์ ก็ต้องเอา ๔๒ ตั้ง เอา ๘ คูณ

แต่สำหรับท่านผู้เป็นเจ้าภาพ ในฐานะคนบวช ไม่ได้เป็นบุตรของเรา แต่ว่าเป็นผู้จัดการขวนขวายในการอุปสมบทบรรพชา ท่านผู้จัดการบวชจะได้อานิสงส์ ๑๒ กัป จะมีผลลดหลั่นซึ่งกันและกัน

คำว่า **กัปหนึ่ง** มีปริมาณนับเป็นปีไม่ได้องค์สมเด็จพระจอมไตรบรมศาสดาทรงเปรียบเทียบไว้อย่างนี้ว่า

สมมุติว่ามีภูเขาลูกหนึ่ง เป็นหินล้วนไม่มีดินเจือปน ถึงเวลา ๑๐๐ ปี เทวดาเอาผ้ามีเนื้ออ่อนเหมือนสำลีมาปัดยอดเขานั้นครั้งหนึ่ง ทำอย่างนี้ ๑๐๐ ปี ปัด ๑ ครั้ง ๑๐๐ ปี ปัด ๑ ครั้ง จนกระทั่งหินนั้นหมดไป หาหินไม่ได้ เหลือแต่ดินล้วน ๆ นั้นจึงจะมีอายุได้ครบ ๑ กัป

และอีกประการหนึ่ง ท่านพรรณนาไว้ในวิสุทธิมรรคว่า มีอุปมาเหมือนกับว่า มีถังใหญ่ลูกหนึ่งมีความสูง ๑ โยชน์ กว้าง ๑ โยชน์ ยาว ๑ โยชน์เหมือนกัน มีคนเอาเมล็ดพันธ์ผักกาดมาใส่ในถังนั้นจนเต็มถึงเวลา ๑๐๐ ปี ก็เอาเมล็ดพันธุ์ผักกาดนั้นออก ๑ เมล็ด ทำอย่างนี้จนกว่าเมล็ดพันธุ์ผักกาดนั้นจะหมดไป เป็นการเปรียบเทียบกันได้กับระยะเวลา ๑ กัป

อานิสงส์ของการถวายสังฆทาน

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

การถวายสังฆทานให้ถูกวิธี ให้ไปนิมนต์พระโดยไม่เจาะจงรูปใดรูปหนึ่ง เช่น เวลาไปนิมนต์พระให้เจ้าอาวาส หรือพระรูปใดรูปหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การนิมนต์พระให้ท่าน จัดพระให้ ๕ หรือ ๙ รูป สวดมนต์ฉันท์เพล และทำเป็นถวายสังฆทาน การจัดของถวายพระอาหารคาวหวาน มีผ้าสบง หรือจีวร รูปละ ๑ ผืน และมีพระพุทธรูป ๕ นิ้ว ๑ องค์ ถวายเป็นของสงฆ์ การถวายให้พระท่านนั้นถวายเป็นถวายสังฆทาน

อานิสงส์การถวายสังฆทานให้ถูกวิธี ตามที่กล่าวมาแล้วเกิดเป็นมนุษย์ครั้งหนึ่ง ถวายสังฆทานให้ถูกวิธี เพียง ๑ ครั้ง เกิดอีกกี่ชาติกี่ชาติ จะไม่มีความยากจนเลย เว้นเสียแต่มีกรรมมาแทรกทำให้เกิดขัดข้องแต่ไม่นานก็สลายตัวไปเอง

การทำบุญทุกอย่างต้องมีการเลี้ยงพระสวดมนต์ ฉันท์เช้าหรือฉันท์เพล จะเป็นการทอดกฐิน บวชเณร บวชพระ เป็นบุญกุศลมหาศาล แต่ว่าการทำบุญจะให้ได้บุญบริสุทธิ์จริง ๆ นั้น เวลาทำบุญต้องมีการไปซื้อของมาทำอาหารเลี้ยงพระ เวลาไปซื้อเป็ด ไก่ หมู ปลา ไปซื้อที่เขาวางขายตามท้องตลาด ซื้อของที่ตายแล้วเท่านั้น เช่น วันพรุ่งนี้จะทำบุญไปสั่งไก่ ๕ ตัว ปลา ๑๐ ตัว อย่างนี้เป็นการให้เขาฆ่าเป็ด ฆ่าไก่ สำหรับเอามาทำบุญ ทำบุญอย่างนี้ไม่ได้บุญ กรรมนั้นบังหมด หรือปลาเป็น ๆ บอกแม่ค้าว่าเอาปลา ๕ ตัว แม่ค้าก็ฆ่าปลาสับให้ทันทีอย่างนี้ไม่ได้บุญ กรรมมันบังหมด

โพชฌังคปริตตัง

(บทสวดป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ)

โพชฌังโค สะติสังขาโต ธัมมานัง วิจะโย ตะถา
วิริยัมปีติปัสสัทธิ โพฌังคา จะ ตะถาปะเร
สะมาธุเปกขะโพชฌังคา สัตเตเต สัพพะทัสสินา
มุนินา สัมมะทักขาตา ภาวิตา พะหุลีกะตา
สังวัตตันติ อะภิญญายะ นิพพานายะ จะ โพธิยา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
คิลาเน ทุขิเต ทิสวา โพชฌังเค สัตตะ เทสะยิ
เต จะ ตัง อะภินันทิตวา โรคา มุจจิงสุ ตังขะเณ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

เอกะทา ธัมมะราชาปิ เคลัญเญนาภิปีฬิโต
จุนทัตเถเรนะ ตัญเญวะ ภะณาเปตวานะ สาทะรัง
สัมโมทิตวา จะ อาพาธา ตัมหา วุฏฐาสิ ฐานะโส
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ปะหีนา เต จะ อาพาธา ติณณันนัมปิ มะเหสินัง
มัคคาหะตะกิเลสา วะ ปัตตานุปปัตติธัมมะตัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวานัง สัททัง สุตะวา

(พรัหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ พรัหมะกายิกานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา)

หมายเหตุ *ท่านที่ต้องการสวดย่อ ให้สวดถึงในวงเล็บแล้วสวด ต่อที่* ****เอตัมภะคะวา...*** *(หน้า ๑๐๘)*

คำว่า "สุตะวา" อ่านว่า "สุด-ตะ-วา"

พรัหมะปาริสัชชาเทวาสัททะมะนุสสาเวสุงฯพรัหมะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

พรัหมะปุโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ พรัหมะปุโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

มะหาพรัหมาเทวาสัททะมะนุสสาเวสุงฯมะหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

สุภะกิณหะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุภะกิณหะกานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

อะสัญญิสัตตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อะสัญญิสัตตานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุตตะวา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุตะวา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

*เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสสะมินติ ฯ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พรัหมะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ ฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเกปาตุระโหสิอะติกกัมเมวะเทวานังเทวานุภาวังฯ

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติ ฯ

อิติหิทัง อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญเตววะ นามัง อะโหสีติ ฯ

ธรรมจักร ท่านใดได้สวดจะทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรือง ไม่ว่าจะเป็นกิจการงานแขนงใดที่ได้ทำอยู่จะเจริญก้าวหน้า เพราะธรรมจักรเป็นพระธรรมเทศนากัณฑ์แรก ที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงโปรดนักบวชปัญจวัคคีย์ และเป็นวงล้อที่หมุนเป็นครั้งแรกของพระพุทธศาสนา จึงนับว่าเป็นการลำบากที่ผู้คนทั้งหลายจะได้สวด และยังเป็นบทที่เปลื้องทุกข์ภัยต่างๆ นานาได้อีกด้วย สิ่งเลวร้ายจะกลายมาเป็นแก้วสารพัดนึกขึ้นมาได้ และยังจะทำให้ผู้นั้นมีอายุยืนมีความสุขกาย สุขใจ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย เมื่อได้สวดประจำทุกคืนทั้งตื่นและหลับ จะกลับกลายเป็นมิ่งมงคลแก่ตัว เมื่อยังมีชีวิตอยู่มีความก้าวหน้าสถาพร ทรัพย์สมบัติข้าวของบริบูรณ์ เมื่อละไปจากโลกจริงได้ไปอยู่เป็นสุขในสรวงสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่ง ดั่งที่จิตใจของเราได้เคยสวดสาธยายมา.

....

บทขัดธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง สัมพุชฌิต๎วา ตะถาคะโต
ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ ธัมมะจักกัง อะนุตตะรัง
สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต โลเก อัปปะฏิวัตติยัง
ยัตถากขาตา อุโภ อันตา ปะฏิปัตติ จะ มัชฌิมา
จะตูส๎วาริยะสัจเจสุ วิสุทธัง ญาณะทัสสะนัง
เทสิตัง ธัมมะราเชนะ สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง

นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง
เวยยากะระณะปาเฐนะ สังคีตันตัมภะณามะ เส ฯ

....

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิสิปะตะเน มิคะทาเย ฯ ตัต์ระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิ ฯ

เท์วเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค หีโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต ฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ เสยยะถีทัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง ฯ ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ฯ ยายัง ตัณหา โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัต์ระตัต์ราภินันทินี ฯ เสยยะถีทัง ฯ กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง ฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโย ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ เสยยะถีทัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสมาธิ ฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุมะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก

อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ์รัห์มะเก สัสสะมะณะพ์ราห์มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ท์วาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพ์รัห์มะเก สัสสะมะณะพ์ราห์มะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ อิมัส์มิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัส์มิ ภัญญะมาเน อายัส์มะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ ฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ์ราห์มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ์รัห์มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส์มินติ ฯ

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา (เมื่อจะสวดย่อเพียงสวรรค์ ๖ ชั้น ครั้นสวดมาถึงตรงนี้แล้วสวด พ๎รัห๎มะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง แล้วลง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย ฯลฯ เหมือนกันไปจนจบ) พ๎รัห๎มะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ พ๎รัห๎มะปาริสัชชานัง เทวานัง สัทธัง สุต๎วา

พ๎รัห๎มะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ พ๎รัห๎มะปะโรหิตา เทวานัง สัททัง สุต๎วา

มะหาพ๎รัห๎มา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ มะหาพ๎รัห๎มานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุภะกิณ์หะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุภะกิณ์หะกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

(อะสัญญิสัตตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อะสัญญิสัตตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา)

เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ๎ราห๎มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ๎รัห๎มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติ ฯ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พ๎รัห๎มะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ ฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ

สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติ ฯ

อิติหิทัง อายัส์มะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญ เต๋วะ นามัง อะโหสีติ ฯ

....

คาถาขอฝน

(ต้องสวด ๑๐๘ จบ เมฆเริ่มตั้งเค้า แล้วฝนจะเริ่มตกเล็กน้อย สวดอย่าหยุดฝนจะตกมากทุกที่ ตกจนมากเกินไป ญาติโยมต้องบอกหลวงว่าตกมากเกินไปแล้ว หลวงต้องไปบอกให้ฝนหยุดตก ฝนก็หยุด)

สุภูโต จะ มะหาเถโร มะหากาโย มะโหทะโร
นีละวัณโณ มะหาเตโช ปะวัสสันตุ วะลาหะกา
อะภิตถะนะยัง ปะชุนนะ นิธิง กากัสสะ นาสะยะ
กากัง โสกายะ รันเธหิ มัจเฉ โสกา ปะโมจะยะ ฯ

(อีกแบบหนึ่ง)

สุภูโต จะ มะหาเถโร มะหากาโย มะโหทะโร
นีละวัณโณ มะหาเตโช ปะวัสสันตุ วะลาหะกา
ฉันนา เม กุฏิกา สุขา นิวาตา วัสสะ เทวะ ยะถาสุขัง
จิตตัง เม สุสะมาหิตัง วิมุตตัง อาตาปี วิหะรามิ วัสสะ
เทวาติ ฯ

คาถาเงินล้าน

พระราชพรหมยาน (หลวงพ่อฤาษีลิงดำ)

วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

ตั้งนโม ๓ จบ

สัมปะจิตฉามิ นาสังสิโม

พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ

(คาถาปัดอุปสรรค)

พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุ เม

(คาถาเงินแสน)

มหาปุญโญ มหาลาโภ ภะวันตุ เม

(คาถาลาภไม่ขาดสาย)

มิเตพาหุหะติ

(คาถาเงินล้าน)

พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ วิระทะโย วิระโคนายัง
วิระหิงสา วิระหาสี วิระหาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ
มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม

(คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติจฉามิ

(คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)

เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤๅ ฤๅ

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องกล่าวทั้งหมด)

คำอธิบาย

หลวงพ่อได้คาถาบทเหล่านี้โดยตรงจากองค์สมเด็จฯ (องค์ปฐม) ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ เป็นเวลา ๔ ปี จึงจะได้ครบถ้วน ท่านบอกว่า คาถาที่ได้จากกรรมฐาน เขาจะไม่บอกใคร เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗ เวลา ๒๓.๕๙ น. องค์สมเด็จฯ ได้อนุญาตให้ลูกหลานและพุทธบริษัทใช้ได้เป็นสาธารณะ เพื่อช่วยบรรเทาสภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ อีกทั้งการก่อสร้างของวัดท่าซุง จะต้องเร่งรัดให้เสร็จทันฉลองวัดในปี ๒๕๓๒ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้คาถาเหล่านี้ช่วย เพื่อพุทธบริษัทและลูกหลานของหลวงพ่อมีความคล่องตัวยิ่งขึ้น

คาถา "นาสังสิโม" หลวงพ่อให้ท่องเพิ่มเติมเมื่อปี ๒๕๓๒

คาถา "เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤๅ ฤๅ" พระปัจเจกพุทธเจ้ามาบอกหลวงพ่อ เมื่อ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ เป็นภาษาโบราณ แต่เทียบกับภาษาไทยอ่านได้อย่างนี้ เป็นคาถามหาลาภ มีผลยิ่งใหญ่มาก

ยาแก้โรคเก๊าท์

ขนานที่ ๑

ใบและเถาว์หญ้านาง ใส่หม้อดินต้ม กินน้ำก่อนอาหาร ๓ เวลา

ขนานที่ ๒

ลูกเดือยต้มให้สุก กินแบบข้าวเลย ตีนบวม ขาบวม หาย แก้โรคเก๊าท์ได้ด้วย ดีจริงๆ

ยาแก้โรคผิวหนัง

น้ำมันรอนสันทาบ่อยๆ จะหายไปเอง ดีจริงๆ บอกต่อเน้อ

ยาแก้โรคหวัด

ใช้ใบฝรั่งสดๆ มาเคี้ยวแล้วกลืน

ยาแก้โรคเบาหวาน 3 พี่น้อง
กินหาย ลงหนังสือพิมพ์

1. ต้นตะหลับ คนจีนเรียกว่า

มะก้องข้าว คนจีนทำขนมแข็ง

เป็นดอกไม้ โรคเบาหวาน ใช้ยอดตะหลับ 15 ยอด

ต้มใส่น้ำ 6 แก้ว ต้มเหลือ 5 แก้ว

กินภายใน 1 วัน กินให้หมด

ต่อไปกินทุกวันต่างน้ำชา

หายแล้วใส่บาตรอุทิศส่วนกุศล

ให้เจ้ากรรมนายเวร และเจ้าของยาบ้าง

หมอโพธิ์อินทรีโอสถ
สร้างแจกเป็นวิทยาทาน
ปรารถนามรรคผลนิพพาน
ถ้าบุญยังไม่ถึงพระนิพพาน
ขอไปสู่สุคติคำว่าไม่มีขออย่าได้มี
แด่ข้าพเจ้าจนตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานเทอญ

ยาแก้สะอึก

1. ใบมะตูม	1	กำมือ
2. หัวหอม	3	หัว
3. พริกไทย	3	เม็ด

เอาตัวยา 3 อย่างนี้ ต้มกินน้ำหายทุกราย

ยาแก้เบาหวาน

ท่านให้เอามะเขือพวง 1 กำมือ ทุบพอแตก ต้มกินน้ำ ถ้าน้ำตาลลดแล้วให้กินเป็นครั้งคราว

ยาแก้โรคกระเพาะอาหาร

เอาหัวไพรแก่ ตำผสมกับเกลือแกง เท่าหัวนิ้วมือ 3 ก้อน รับประทานก่อนอาหาร 3 เวลา หายแน่นอน

ยาริดสีดวงลำไส้ (เวลาถ่ายออกมาเป็นเลือด)
(เป็นเลือดสดๆ)

เอาเขากวางอ่อน	2	บาท
พริกไทยร่วน	2	บาท

ใส่หม้อดินต้ม กินน้ำครึ่งแก้ว 3 เวลาก่อนอาหาร

หมอโพธิ์กินหม้อเดียว หายมา 10 ปี

เป็นอีกกินอีก 1 หม้อ หายมาไม่เป็นอีกเลย

ยาแก้โรคไอ โรคหวัด

ใช้ใบฝรั่งสด เคี้ยวแล้วก็กลืน

ยาแก้ปวดเมื่อยตามร่างกาย

ใช้ใบอนุมานประสานกายสดๆ เคี้ยวแล้วก็กลืน

หายปวดหายเมื่อยตามร่างกาย

มนุษย์ ที่อาศัยอยู่ในโลกชมภู

ต้องอาศัย อ 9 อยู่

อ 1 อาคารบ้านอยู่อาศัย

อ 2 อาหารสำหรับเลี้ยงร่างกาย

อ 3 อาภรณ์ ผ้าผ่อนสำหรับนุ่งห่ม

อ 4 อย. ยารักษาโรค

อ 5 อารักขามีกฎหมายคุ้มครอง

อ 6 ออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง

อ 7 เอนกายนอนพักผ่อน

อ 8 อากาศ ดี

อ 9 อารมณ์ ดี สดชื่น

1 สวดมนต์ ก่อนนอนทำสมาธิ ถือศีล ๕ แผ่เมตตา

ทำให้เพื่อนบ้าน ชาวประชาเทวดารักใคร่

2 ใฝ่ในคุณธรรม ไม่เห็นแก่ตัว

3 ไม่กลัว ความจน

4 ไม่กลัวคน นินทา

5 ไม่กลัวเป็นเทวดา ตกสวรรค์ ไม่กินบ้านกินเมือง

6 รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

7 เข้าวัดเป็นประจำ

8 วัดกาย วัดใจให้อยู่ ในสัมมาทิฏฐิ

9 จิต เป็นกุศล ส่งผลให้เข้าอยู่สถานพระนิพพานเทอญ

หลวงพ่อมหาวีระ จารึกในแผ่นทองใต้แท่นพระประธานโบสถ์วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี พระมหาวีระ มีพระราชานามว่าภูมิพล เป็นผู้อุปถัมภ์ร่วมด้วยพุทธศาสนิกชนส่วนใหญ่สร้างวัดนี้เป็นพุทธบูชา เมื่อศักราชล่วงไปแล้ว ๒๗๐๐ ปี ปลายจะมีพระเจ้าธรรมิกราช นามว่าศิริธรรมราชา สืบเชื้อสายมาจากเชียงแสนและสุโขทัย ร่วมกับพระอรหันต์ จะมาบูรณะวัดนี้สืบพระศาสนาต่อไป คณะของเราขออนุโมทนา แต่อยู่ช่วยไม่ได้ เพราะไปพระนิพพานหมดแล้ว สร้าง พ.ศ. ๒๕๑๗ แล้วเสร็จ พ.ศ. ๒๕๑๙

ธรรมจักร

ธรรมจักร ท่านใดได้สวดจะทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรือง ไม่ว่าจะเป็นกิจการงานแขนงใดที่ได้ทำอยู่จะเจริญก้าวหน้า เพราะ**ธรรมจักร**เป็นพระเทศนากัณฑ์แรกที่พระพุทธองค์ได้แสดงโปรดนักบวชปัญจวัคคีย์ และเป็นวงล้อที่หมุนครั้งแรกของพระพุทธศาสนา จึงนับได้ว่าเป็นการลำบากที่ผู้คนทั้งหลายจะได้สวดและยังเป็นบทที่เปลื้องทุกข์ภัยต่างๆ นานาอีกด้วย สิ่งเลวร้ายจะกลายมาเป็นแก้วสารพัดนึกขึ้นมาได้และยังจะทำให้ผู้นั้นมีอายุยืน มีความสุขกาย สุขใจ ปราศจากทุกข์โศก โรคภัย เมื่อได้สวดประจำทุกคืนทั้งตื่นและหลับจะกลับกลายเป็นมิ่งมงคลแก่ตัว เมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็จะมีความก้าวหน้าสถาพร ทรัพย์สมบัติข้าวของบริบูรณ์ เมื่อละจากโลกจะได้ไปอยู่เป็นสุขในสรวงสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่งดังที่จิตใจของเราได้สวดสาธยายมา

เราเกิดมา	เพื่อรอเวลาตาย
เราได้มา	เพื่อรอเวลาเสีย
เรามี	เพื่อเวลาหมด
เราเจอกัน	เพื่อรอเวลาจาก
เราพบกัน	เพื่อรอเวลาพลัดพราก

และเวลานั้นจะมาถึงเมื่อใด
ไม่มีใครทราบ แม้แต่ตัวเอง ฯ

เจ้าแม่กวนอิม

หมอโพธิ์ อินทรีโอสถ

เจ้าของห้างขายยาตราหมอโพธิ์ อินทรีโอสถ สร้างหนังสือถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา ปรารถนามรรคผลนิพพาน ถ้าบุญยังไม่ถึงพระนิพพานขอไปสู่สุคติ คำว่าไม่มีขออย่าได้มีแด่ข้าพเจ้าจนตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานเทอญ